

I.

ZMĚNY S ÚČINNOSTÍ PŘED DATEM VYDÁNÍ PUBLIKACE

Během technické přípravy a tisku publikace došlo k novelizaci některých předpisů, kterou nebylo možno do znění předpisů zahrnout, která však ovlivňuje znění ke dni 1. 2. 2023.

Zákon č. 422/2022 Sb. novelizoval s účinností dnem 1. 1. 2023 mj. zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 429/2022 Sb. novelizoval s účinností dnem 4. 1. 2023 mj. zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Změny podle uvedených novel:

I. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů ...	str. 2
II. Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů	str. 3
III. Zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy
a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů
(zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů	str. 6
IV. Zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních	str. 7

I. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

1. Na str. 32 se § 20 odst. 3 a) mění na

(3) Trestní odpovědnost za přípravu k zvlášť závažnému zločinu zaniká, jestliže pachatel dobrovolně upustil od dalšího jednání směřujícího k spáchání zvlášť závažného zločinu a

- a) odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu **chráněnému** trestním zákonem z podniknuté přípravy, nebo

2. Na str. 41 se § 66 odst. 5 mění na

(5) Propadlý majetek připadá státu.

Zástavní práva k propadlému majetku nezanikají.

3. Na str. 42 se § 70 odst. 6 mění na

(6) Propadlá věc připadá státu.

Zástavní práva k propadlé věci nezanikají.

4. Na str. 42 se § 71 odst. 3 mění na

(3) Propadlá náhradní hodnota připadá státu.

Zástavní práva k propadlé náhradní hodnotě nezanikají.

5. Na str. 49 se § 104 odst. 1 mění na

(1) Zabraná věc, zabraná část majetku, zabraná náhradní hodnota, zabraný spis nebo zařízení připadá **státu; zástavní práva k nim nezanikají.**

6. Na str. 76 se § 270 odst. 1 mění na

(1) Kdo neoprávněně zasáhne nikoli nepatrně do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, uměleckému výkonu, zvukovému či zvukově obrazovému záznamu, rozhlasovému nebo televiznímu **vysílání, tiskové publikaci** nebo databázi, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

II. Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

1. Na str. 112 se § 29 odst. 1 a 2 mění na

(1) Tlumočnick může odmítnout provedení tlumočnického úkonu z důvodů uvedených v jiném právním předpisu a z důvodů uvedených v § 99 a 100. O vyloučení tlumočnicka rozhodne orgán činný v trestním řízení, který jej **přibral, a v řízení před soudem předseda senátu.**

(2) Výši odměny a náhrad tlumočnicka určí orgán činný v trestním řízení, který jej přibral, **a v řízení před soudem předseda senátu** v souladu s jinými právními předpisy upravujícími odměňování a náhrady tlumočnicka. Nesouhlasí-li orgán činný v trestním řízení s výší vyúčtované odměny a náhrad, rozhodne usnesením. Proti usnesení je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

2. Na str. 121 se § 63 odst. 3 a 4 mění na

(3) **Písemnosti týkající se zajištění peněžních prostředků na účtu je možné doručovat též na adresu, kterou osoba, již byly peněžní prostředky na účtu zajištěny, uvedla bance nebo jinému subjektu, který pro ni vede účet, jako kontaktní adresu, pokud neoznačila žádnou adresu pro doručování v trestním řízení a ani se nezdržuje na jiné adrese pro doručování podle občanského soudního řádu**

(4) Doručují-li se obhájci v řízení proti uprchlému písemnosti určené pro obviněného (§ 306 odst. 1), postupuje se způsobem platným pro doručování obviněnému.

3. Na str. 121 se § 64 odst. 4 mění na

(4) Nevyzvedne-li si adresát písemnost do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, nebo uvedenou adresu označil pro účely **doručování, anebo jde o adresu uvedenou v § 63 odst. 3.** Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže odesílatel vhození písemnosti do schránky vyloučí. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílateli a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce.

4. Na str. 128 se § 77b odst. 3 mění na

(3) Zajištění věci pro důkazní účely má přednost před jinými důvody zajištění věci. Důvod zajištění zajištění **podle § 47, 78, 79, 79a, 79g, 344a, 347 nebo 358b** lze v průběhu trestního řízení změnit usnesením, proti kterému je přípustná stížnost. O změně důvodu zajištění není třeba rozhodovat v případě, kdy jsou splněny podmínky pro vyslovení propadnutí nebo zabránění věci, která je zajištěna k důkazním účelům.

5. Na str. 129 se § 79b odst. 1 a 2 mění na

(1) Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, bezodkladně doručí **zkrácené** rozhodnutí o zajištění **bez odůvodnění** orgánu nebo osobě, které jsou příslušné k provedení zajištění. Současně orgány nebo osoby příslušné k provedení zajištění vyzve, aby, pokud zjistí, že se s věcí, která byla zajištěna, nakládá tak, že hrozí zmaření nebo ztížení účelu zajištění, mu tuto skutečnost neprodleně oznámily. Orgán nebo osoba příslušná k provedení zajištění je povinna neprodleně po doručení rozhodnutí o zajištění provést zajištění věci a učinit vše potřebné k tomu, aby nedošlo k porušení zákazů a omezení

uvedených v rozhodnutí o zajištění věci.

Poté, co tento orgán nebo osoba provedou zajištění věci, orgán činný v trestním řízení doručí rozhodnutí o zajištění osobě, které byla věc zajištěna.

(2) Byla-li zajištěna pohledávka a nejde-li o pohledávku na účtu vůči bance nebo jinému subjektu oprávněnému vést účet pro jiného, orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění, doručí **zkrácené** rozhodnutí o zajištění **bez odůvodnění** také dlužníku vlastníka pohledávky a uloží mu, aby místo plnění vlastníku složil předmět plnění do jeho úschovy nebo na jiné určené místo. Složením předmětu plnění do úschovy nebo na určené místo dlužník svůj závazek v rozsahu poskytnutého plnění splní. Rozhodnutí o zajištění se dlužníku oznámí dříve než vlastníku zajištěné pohledávky.

6. Na str. 130 se § 79f odst. 5 mění na

(5) Pravomocné **zkrácené** rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění **bez odůvodnění** se doručí orgánům a osobám, kterým bylo doručeno rozhodnutí o zajištění. Orgány a osoby, které byly o rozhodnutí o zajištění vyrozuměny, je třeba vyrozumět i o rozhodnutí uvedeném ve větě první; o omezení zajištění se vyrozumí jen ty z nich, kterých se omezení týká.

7. Na str. 130 se § 80 odst. 1 mění na

(1) Není-li věcí, která byla vydána nebo odňata, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabránění, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních. **Byla-li věc v mezidobí prodána, s částkou za ni strženou se naloží obdobně podle věty první až třetí.** Pokud osoba, která má na věc právo, ji přes opakovanou výzvu nepřevzme, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu; věc bezcenná se zničí.

8. Na str. 138 se nově vkládá § 101b

§ 101b

Je-li v řízení o trestném činu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti anebo trestném činu obchodování s lidmi podle § 168 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku) nebo týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku) jako svědek vyslýchaný poškozený, lze mu klást otázky jen prostřednictvím orgánu činného v trestním řízení.

9. Na str. 141 se § 110b mění na

§ 110b Znalečné

Výši znalečného určí orgán činný v trestním řízení, který znalce, znaleckou kancelář nebo znalecký ústav k podání znaleckého posudku přibral, **a v řízení před soudem předseda senátu** v souladu s jinými právními předpisy upravujícími znalečné. Nesouhlasí-li orgán činný v trestním řízení s výší vyúčtovaného znalečného, rozhodne usnesením. Proti usnesení je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

10. Na str. 143 se v § 125 vkládá odst. 4

(4) **Odsuzující rozsudek musí obsahovat též poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (dále jen „majetková trestní sankce“).**

11. Na str. 144 se § 130 odst. 1 mění na

(1) **Opis rozsudku soud doručí obžalovanému, státnímu zástupci a zúčastněné osobě. Poškozenému soud opis rozsudku doručí, pokud v trestním řízení uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo pokud rozsudkem byla uložena majetková trestní sankce a poškozený je jinou osobou než stát a je znám. Rozsudek se těmto osobám doručí, i když byly přítomny při jeho vyhlášení.**

12. Na str. 145 se v § 134 vkládá odst. 3

(3) **Usnesení musí obsahovat též poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto usnesením ukládána majetková trestní sankce.**

13. Na str. 145 se § 137 odst. 1 mění na

(1) Usnesení je třeba oznámit osobě, které se přímo dotýká, jakož i osobě, která k němu dala svým návrhem podnět; usnesení soudu se oznámí též státnímu zástupci. Oznámení se děje buď vyhlášením usnesení v přítomnosti toho, jemuž je třeba usnesení oznámit, anebo doručením opisu usnesení.

Opis usnesení, kterým byla uložena majetková trestní sankce, se doručí též poškozenému, jde-li o jinou osobu než stát a je-li znám.

14. Na str. 162 se § 183 odst. 2 mění na

(2) V závažných a skutkově složitých věcech vyžadujících znalost speciálního oboru může předseda senátu přibrat konzultanta. **Ustanovení § 157 odst. 3 až 5 se použije obdobně.**

15. Na str. 174 se § 265h odst. 3 mění na

(3) Dospěje-li předseda senátu na podkladě dovolání a obsahu spisů k závěru, že by měl být odložen nebo přerušen výkon rozhodnutí anebo by mělo být pozastaveno nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí, předloží bez zbytečného odkladu spisy s příslušným návrhem na takový postup Nejvyššímu soudu, který o takovém návrhu rozhodne usnesením nejpozději do čtrnácti dnů po obdržení spisů, a nebylo-li v mezidobí již dokončeno řízení u soudu prvního stupně, vrátí mu spisy k dokončení řízení.

Vyhoví-li Nejvyšší soud návrhu, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.

16. Na str. 175 se § 265o odst. 1 mění na

(1) Před rozhodnutím o dovolání může předseda senátu Nejvyššího soudu odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž bylo podáno dovolání, anebo nařídit pozastavení nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí. Pokud tak učiní, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.

17. Na str. 176 se § 266 odst. 7 mění na

(7) Dospěje-li ministr spravedlnosti na podkladě obsahu spisu k závěru, že by měl být odložen nebo přerušen výkon rozhodnutí anebo by mělo být pozastaveno nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí, navrhne Nejvyššímu soudu takový postup spolu s podáním stížnosti pro porušení zákona ve prospěch obviněného.

18. Na str. 177 se § 275 odst. 4 mění na

(4) Před rozhodnutím o stížnosti pro porušení zákona může Nejvyšší soud odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž byla podána stížnost pro porušení zákona, anebo nařídit pozastavení nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí. Pokud tak učiní, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi. Navrhl-li odložení nebo přerušení výkonu rozhodnutí ministr spravedlnosti, Nejvyšší soud rozhodne o takovém návrhu usnesením nejpozději do čtrnácti dnů po obdržení spisu.

19. Na str. 183 se § 314f odst. 1 písm. f) a odst. 2 mění na

f) poučení o právu podat odpor, včetně upozornění, že v případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na pojednání věci v hlavním líčení,

g) **poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li trestním příkazem ukládána majetková trestní sankce.**

(2) **Trestní příkaz se doručí obviněnému a státnímu zástupci.** Obviněnému se doručí do vlastních rukou. Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu.

Poškozenému se trestní příkaz doručí, pokud v trestním řízení uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo pokud trestním příkazem byla uložena majetková trestní sankce a poškozený je jinou osobou než stát a je znám.

20. Na str. 192 se § 344a odst. 1 mění na

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který je třeba vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům obviněného očekávat uložení peněžitého trestu, **nebo byl-li takový trest uložen a je třeba zajistit jeho výkon,** může soud a v právním řízení státní zástupce zajistit určenou část majetku obviněného. K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

21. Na str. 192 se § 345 mění na

§ 345

Stal-li se rozsudek, jímž byl uložen trest propadnutí celého majetku nebo jeho části, vykonatelným, zašle předseda senátu organizační složce státu, které podle zvláštního zákona přísluší hospodaření s majetkem státu, opis rozsudku bez odůvodnění k provedení tohoto trestu.

Předseda senátu zároveň uvede, zda jde o majetkovou trestní sankci.

22. Na str. 193 se § 347 odst. 1 mění na

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům obviněného třeba očekávat uložení trestu propadnutí majetku, **nebo byl-li takový trest uložen a je třeba zajistit jeho výkon**, může soud a v přípravném řízení státní zástupce majetek obviněného nebo jeho určenou část zajistit. Soud zajistí majetek obviněného nebo jeho určenou část vždy, uložil-li trest propadnutí majetku rozsudkem, který dosud nenabyl právní moci. K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

23. Na str. 193 se § 349 mění na

§ 349

Opis **rozsudku bez odůvodnění**, jímž byl vysloven trest propadnutí věci, nebo jímž bylo vysloveno propadnutí náhradní hodnoty, zašle předseda senátu organizační složce státu, které podle zvláštního zákona přísluší hospodaření s majetkem státu. **Předseda senátu zároveň uvede, zda jde o majetkovou trestní sankci.** Byla-li věc, na kterou se vztahuje trest propadnutí věci anebo na kterou se vztahuje vyslovení propadnutí náhradní hodnoty, zajištěna, učiní předseda senátu opatření, aby bylo takové organizační složce svěřeno nakládání s ní, pokud taková organizační složka doposud správu zajištěné věci nebo náhradní hodnoty nevykonává.

24. Na str. 198 se § 358b odst. 1 mění na

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který je třeba vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům obviněného očekávat uložení zabránění části majetku, **nebo bylo-li zabránění části majetku uloženo a je třeba zajistit jeho výkon**, může soud a v přípravném řízení státní zástupce zajistit věc obviněného nebo jiné osoby, navštěvují-li zjištěné skutečnosti tomu, že jsou splněny podmínky pro jejich zabránění podle § 102a trestního zákoníku .

III. Zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů

1. Na straně 220 se § 88 odst. 3 mění na

(3) Rozhodnutím ukládajícím mladistvému propadnutí nebo zabrání majetku nebo věcí, které lze při splnění podmínek stanovených zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu postupem podle části páté hlavy VII **dílu 1 oddílu 2** zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bylo uloženo

- a) trestní opatření propadnutí věci,
- b) propadnutí náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti,
- c) ochranné opatření zabrání věci nebo ochranné opatření zabrání části majetku, nebo
- d) zabrání náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti.

IV. Zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

1. Na str. 252 se § 1 mění na

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje postupy justičních, ústředních a jiných orgánů v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních (dále jen „mezinárodní justiční spolupráce“) a postavení některých subjektů působících v této oblasti, zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a zároveň navrhuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie⁵³⁾.

2. Na str. 252 se § 2 odst. a) mění na

a) justičním orgánem soud, státní zastupitelství nebo evropský pověřený žalobce, evropský žalobce nebo evropský nejvyšší žalobce v rozsahu jejich působnosti stanovené **nařízením Rady (EU) 2017/1939, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce,**

3. Na str. 252 se § 4 odst. 3 a 4 mění na

(3) Ujištění o vzájemnosti může ministr spravedlnosti přijmout nebo poskytnout pouze po **vyjádření Ministerstva zahraničních věcí** a v případě, že se takové ujištění týká i druhu mezinárodní justiční spolupráce, pro který je ústředním orgánem Nejvyšší státní zastupitelství, rovněž po dohodě s Nejvyšším státním zastupitelstvím.

(4) Ministr spravedlnosti může udělit souhlas s doručováním písemností adresátům v České republice cizozemskými orgány přímo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb pouze, pokud cizozemský orgán zaručí vzájemnost, a to po **vyjádření Ministerstva zahraničních věcí** a po dohodě s Nejvyšším státním zastupitelstvím. Na základě takového **vyjádření a dohody** vydá ministr spravedlnosti prohlášení o vzájemnosti, ve kterém se uvede rozsah souhlasu a podmínky, za kterých byl udělen, zejména že doručované písemnosti nesmí obsahovat pohrůžku donucením.

4. Na str. 253 se § 10 odst. 4 a 5 mění na

(4) Má-li být z cizího státu vyhoštěna nebo jinak předána podle právního řádu tohoto státu osoba, na kterou byl soudem vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu nebo ohledně níž byly učiněny soudem úkony směřující k jejímu dodání do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, a cizí stát je ochoten tuto osobu předat do České republiky, aniž by rozhodl o jejím vydání, postupuje se při převzetí takové osoby přiměřeně podle § 83 odst. 1, anebo může Policie České republiky cizímu státu uhradit náklady spojené s **předáním takové osoby, pokud ji orgány tohoto cizího státu předaly do České republiky nebo se o to pokusily, avšak předání takové osoby bránilo okolnosti tímto cizím státem neovlivnitelné.** Pro tyto účely může justiční nebo ústřední orgán poskytovat **orgánům cizího státu** nezbytné informace, včetně osobních údajů a překladů písemností.

(5) Osoba, která se podle tohoto zákona předává **do cizího státu** nebo která se **z cizího státu** přebírá, nemusí být pro účely překročení státní hranice vybavena cestovním dokladem.

5. Na str. 253 se § 11 odst. 2 a 3 mění na

(2) Pokud mezinárodní smlouva umožňuje úhradu nákladů uvedených v odstavci 1 nebo jejich části cizím státem, nebo je-li to ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a cizím státem v rámci mezinárodní justiční spolupráce obvyklé, **justiční orgán, který vyřídil žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci, nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá,** požádá cizí stát o úhradu vzniklých nákladů, s výjimkou případů, kdy uplatnění jejich úhrady považuje za neúčelné nebo z jiných důvodů nevhodné.

(3) Náklady vzniklé cizímu státu na základě žádosti justičního orgánu o mezinárodní justiční spolupráci, jejichž úhradu cizí stát uplatnil v souladu s mezinárodní smlouvou nebo i bez takové mezinárodní smlouvy, je-li to ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a cizím státem v rámci mezinárodní justiční spolupráce obvyklé, uhradí Česká republika. Náklady, které vznikly cizímu státu při průvozu osoby nebo věci jeho územím z jiného státu do České republiky na základě žádosti justičního orgánu, jejichž úhradu tento stát žádá, uhradí Česká republika. Úhradu nákladů **provede justiční orgán, který podal žádost o mezinárodní justiční spolupráci, nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá.**

6. Na str. 254 se § 11a odst. 2 mění na

(2) Pokud byl majetek získán výkonem sankce, která je **majetkovou trestní sankcí podle** zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (dále jen „**majetková trestní sankce**“), lze uzavřít dohodu ohledně peněžních prostředků získaných z takové majetkové trestní sankce, nebo jejich zbylé části, poté, co jsou odvedeny do státního rozpočtu.

7. Na str. 254 se § 12 odst. 3 a 4 mění na

(3) Neobdrží-li orgán České republiky žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci a její přílohy v českém jazyce nebo s překladem do českého jazyka, takový překlad si vyžádá od cizího státu, **nestanoví-li mezinárodní smlouva, že cizí stát není povinen překlad poskytnout, nebo není-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů. Nezašle-li cizí stát překlad ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, orgán České republiky žádost odmítne. Na tyto následky musí být cizí stát upozorněn.**

(4) **Stanoví-li mezinárodní smlouva, že cizí stát není povinen překlad poskytnout, nebo je-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů,** zajistí překlad orgán České republiky, který jej potřebuje pro svůj postup podle tohoto zákona.

8. Na str. 254 se § 14 odst. 2 mění na

(2) Obhájce musí mít vždy také osoba, vůči níž se vede řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí, rozhodnutí členského státu Evropské unie (dále jen „**členský stát**“) **jiného, než je Česká republika,** nebo rozhodnutí mezinárodního soudního orgánu uvedeného v § 145 odst. 1 písm. b) nebo c),

9. Na str. 255 se § 15 odst. 1 a 2 mění na

(1) Ustanovení tohoto dílu se nevztahují na předávání

osobních údajů s Evropským policejním úřadem, **Agenturou Evropské unie** pro justiční spolupráci v **trestních věcech** zřízenou **přímo použitelným** předpisem Evropské unie²⁾ (dále jen „Eurojust“) nebo prostřednictvím informačního systému vytvořeného členskými státy, které se na základě schengenských předpisů účastní schengenské spolupráce, a přidruženými státy (dále jen „Schengenský informační systém“). Tento díl se nevztahuje na předávání osobních údajů na základě mezinárodních smluv.

(2) Není-li pro jiný členský stát závazný **předpis** Evropské unie upravující ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů⁵²⁾, použijí se vůči němu § 18 a 19.

10. Na str. 256 se v § 21 ruší odst. 3 a 4

11. Na str. 256 se § 22 odst. 2 a 3 mění na

(2) Zástupce národního člena plní jeho úkoly a vykonává jeho pravomoci v době jeho nepřítomnosti, jinak je oprávněn jednat jménem národního člena v rozsahu jím uděleného pověření. Zástupce národního člena jmenuje s jeho souhlasem na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti z řad státních zástupců přidělených k výkonu funkce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, kteří svými odbornými a jazykovými znalostmi a zkušenostmi dávají záruky řádného výkonu této funkce, a na návrh nejvyššího státního zástupce jej odvolává. Zástupce národního člena je dočasně přidělen k Eurojustu.

(3) Asistent národního člena jej může zastupovat v době jeho nepřítomnosti nebo jednat jeho jménem pouze v případě, že je státním zástupcem nebo soudcem, a na základě pověření uděleného národním členem. Asistenta národního člena jmenuje s jeho souhlasem na návrh národního člena ministr spravedlnosti z řad soudců nebo zaměstnanců soudu, státních zástupců nebo jiných zaměstnanců státního zastupitelství, nebo zaměstnanců ministerstva, kteří svými odbornými a jazykovými znalostmi a zkušenostmi dávají záruky řádného výkonu této funkce, a na návrh národního člena jej odvolává. **Funkční období asistenta národního člena trvá 5 let a lze ho jednou opakovat.**

12. Na str. 257 se § 25 odst. 3 a 4 mění na

§ 25

Národní zpravodaj

(1) Národní **zpravodaj** poskytuje národnímu členovi informace potřebné pro výkon jeho činnosti v Eurojustu a vyměňuje si s ním důležité poznatky v oblasti, pro kterou byl jmenován.

(2) Národního **zpravodaje** pro Eurojust, národního korepondenta pro terorismus a případně pro jiné oblasti jmenuje s jejich souhlasem a na návrh národního člena

(3) Ten, kdo jmenuje národního **zpravodaje** podle odstavce 2, jej na návrh národního člena také odvolává.

(4) **Rozsah přístupu národního zpravodaje do rejstříku podle čl. 25 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 stanoví nejvyšší státní zástupce.**

13. Na str. 257 se ruší § 26

14. Na str. 257 se § 27 mění na

§ 27

Národní koordinační systém Eurojustu

Národní koordinační systém Eurojustu je na území České

republiky tvořen

- a) národními **zpravodaji**,
- b) až 3 osobami, které jsou kontaktními body Evropské justiční sítě³⁾ a které byly se svým souhlasem určeny členy Národního koordinačního systému Eurojustu národním **zpravodajem** pro Evropskou justiční síť,
- c) osobami, které jsou členy nebo kontaktními body sítí vytvořených pro účely justiční spolupráce v trestních věcech mezi členskými státy.

15. Na str. 257 se ruší § 28

16. Na str. 257 se § 29 odst. 1 a 2 mění na

(1) **Kromě pravomocí stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým byl Eurojust zřízen²⁾, je národní člen pro účely plnění úkolů v Eurojustu oprávněn**

- a) nahlížet do spisu vedeného pro účely trestního řízení,
- b) žádat o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opisu z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů,
- c) získávat údaje z centrální evidence stíhaných osob vedené podle zákona o státním zastupitelství,
- d) získávat informace zpracovávané v policejních evidencích podle zákona o Policii České republiky,
- e) získávat údaje z evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, vazby a výkonu trestu odnětí svobody vedené podle zákona o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky,
- f) získávat informace z rejstříků věcí vedených soudy a státními zastupitelstvími pro účely trestního řízení a
- g) žádat soud a v přípravném řízení státního zástupce o informace o stavu vyřizování žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, žádat je o odstranění průtahů a stanovit státnímu zástupci lhůtu pro vyřízení **žádosti o mezinárodní justiční spolupráci.**

(2) **Národní člen může justičnímu orgánu navrhnout, aby podal nebo vyřídil žádost o mezinárodní justiční spolupráci. Justiční orgán takový návrh posoudí bez zbytečného odkladu.**

(3) Národní člen Eurojustu je pro účely plnění úkolů v Eurojustu oprávněn získávat informace ze základních registrů a agendových informačních systémů ve stejném rozsahu a stejným způsobem, jako je získává státní zástupce pro účely trestního řízení.

17. Na str. 258 se ruší § 30 až 32

18. Na str. 259 se § 34 odst. 3 mění na

(3) Z osob, které jsou kontaktními body, ministr spravedlnosti jmenuje s jeho souhlasem a odvolává národního **zpravodaje** pro Evropskou justiční síť.

19. Na str. 260 se § 45 mění na

§ 45

(1) **Má-li být mimo území České republiky proveden úkon uvedený v části první hlavy čtvrté odřádků čtvrtém až sedmém trestního řádu nebo v § 158d trestního řádu, k jehož provedení v České republice je zapotřebí vydat příkaz, povolení nebo usnesení, proti kterému není přípustná stížnost, anebo udělit souhlas, může příslušný justiční orgán vydat takový příkaz, povolení nebo usnesení nebo udělit ta-**

kový souhlas, nelze-li provedení úkonu dosáhnout bez jeho vydání nebo udělení.

(2) Má-li být mimo území České republiky zajištěna věc nebo majetek a k zajištění věci nebo majetku v České republice je třeba vydat rozhodnutí, proti kterému je přípustná stížnost, justiční orgán vydá takové rozhodnutí vždy. Osobě, jíž má být zajištěna věc nebo majetek, se rozhodnutí doručí až po provedení zajištění nebo po nevyhovění žádosti o jeho provedení cizozemským orgánem. Obdobně podle věty první postupuje justiční orgán také v případě, že rozhoduje o zrušení zajištění, omezení zajištění nebo povolení provedení úkonu se zajištěnou věcí nebo majetkem anebo o jiném úkonu se zajištěnou věcí nebo majetkem.

20. Na str. 260 se § 46 mění na

§ 46

Žádá-li justiční orgán cizozemský orgán o provedení úkonu právní pomoci a cizozemský orgán považuje náklady spojené s provedením požadovaného úkonu za nepřiměřené jeho účelu nebo z jiných důvodů dohodne **justiční orgán nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá**, s cizozemským orgánem, jak budou tyto náklady uhrazeny, nebo jiné vhodné opatření.

21. Na str. 260 se § 47 odst. 2 písm. h) až j) mění na

h) použití operativně pátracích prostředků podle § 158b až 158f trestního řádu,

i) skrytém vyšetřování podle § 59 až 61, **nebo**

j) **přeshraničním sledování podle § 63,**

lze cizozemskému orgánu poskytnout pouze v souvislosti s činem, který by byl trestný i podle práva České republiky.

22. Na str. 261 se vkládá § 48a

§ 48a

Příslušnost soudu k úkonům v přípravném řízení a k úkonům potřebným pro účely výkonu přiděleného opatření

(1) Je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, je k provedení úkonu potřebného pro účely vyřízení žádosti o právní pomoc příslušný okresní soud v sídle krajského soudu, u něhož působí krajské státní zastupitelství příslušné k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc; v případě Městského soudu v Praze Obvodní soud pro Prahu 1, v případě Krajského soudu v Praze Okresní soud Praha-východ, v případě Krajského soudu v Plzni Okresní soud Plzeň-město a v případě Krajského soudu v Brně Městský soud v Brně. Dojde-li k odnětí a přikázání věci jinému krajskému státnímu zastupitelství nebo k postupu podle § 48 odst. 6, příslušnost soudu se nemění.

(2) K provedení úkonu potřebného pro účely výkonu přiděleného opatření podle nařízení Rady (EU) 2017/1939 je příslušný okresní soud v sídle soudu, u něhož působí státní zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce pomocného evropského pověřeného žalobce; odstavec 1 věta první část za středníkem se užije obdobně. Je-li soudem, u něhož působí státní zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce pomocného evropského pověřeného žalobce, Vrchní soud v Praze, je k provedení úkonu podle věty první příslušný Obvodní soud pro Prahu 1.

23. Na str. 262 se § 52 odst. 2 a 3 mění na

(2) Není-li písemnost vyhotovena v jazyce podle odstavce 1 nebo není-li k ní připojen překlad do tohoto jazyka, vyžádá se překlad písemnosti od cizozemského orgánu a cizozemský orgán se současně upozorní, že jinak bude písemnost bez překladu adresátovi doručena pouze za podmínek uvedených ve větě **poslední**. Stanoví-li mezinárodní smlouva, že cizozemský orgán není povinen překlad písemnosti zajistit, **nebo je-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů**, zajistí **překlad** justiční orgán, který je příslušný k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc. Překlad písemnosti není zapotřebí, pokud adresát po poučení o možnosti odmítnout převzetí písemnosti v jazyce, kterému nerozumí, k níž není připojen překlad do jemu srozumitelného jazyka, prohlásí, že je ochoten písemnost převzít.

(3) Písemnost se adresátovi doručí podle ustanovení trestního řádu o doručování. Na základě výslovné žádosti cizozemského orgánu lze písemnost doručit do vlastních rukou nebo prostřednictvím justičního orgánu, který o doručení sepíše protokol. **Prostřednictvím justičního orgánu, který o doručení sepíše protokol, lze písemnost doručit též v případě uvedeném v odstavci 2 větě poslední**. V protokolu se kromě náležitostí podle § 55 odst. 1 trestního řádu uvede přesné označení doručované písemnosti.

24. Na str. 262 se § 55 mění na

§ 55

Žádá-li cizozemský orgán o provedení úkonu právní pomoci na území České republiky a náklady spojené s provedením požadovaného úkonu by byly zjevně nepřiměřené jeho účelu, dohodne **justiční orgán nebo, není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá**, s cizozemským orgánem, jak budou tyto náklady uhrazeny, nebo jiné vhodné opatření.

25. Na str. 263 se § 59 mění na

§ 59

Skryté vyšetřování na území České republiky

(1) Na území České republiky může být použit jako **agent příslušník** zahraničního bezpečnostního sboru.

(2) Pro účely trestního řízení vedeného v České republice povoluje použití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru jako agenta na návrh státního zástupce vrchního státního zastupitelství soudce vrchního soudu, v jehož obvodu je státní zástupce podávající návrh **činný, po podání** obžaloby předseda senátu soudu prvního stupně.

(3) Pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu povoluje použití příslušníka zahraničního bezpečnostního sboru jako agenta na návrh státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze soudce Vrchního soudu v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze může návrh podat pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.

(4) Příslušník zahraničního bezpečnostního sboru při plnění úkolů podle odstavce 1 vykonává v rozsahu nezbytném pro plnění těchto úkolů oprávnění a povinnosti příslušníka Policie České republiky nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů. Při provádění úkonů na území České republiky je vázán právním řádem České republiky a jeho činnost řídí příslušník Policie České republiky stanovený podle zákona o Policii České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů stanovený podle zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů.

26. Na str. 263 se § 60 mění na

§ 60

Skryté vyšetřování na území cizího státu

(1) Příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů může být použit na území cizího státu jako **agent**.

(2) Pro účely trestního řízení vedeného v České republice je třeba před použitím příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů jako agenta a po vydání povolení podle § 158e odst. 4 a § 158f trestního řádu vyžádat souhlas příslušného cizozemského orgánu. Žádost o právní pomoc podává státní zástupce vrchního státního zastupitelství, po podání obžaloby soud prvního stupně.

(3) Součástí žádosti o právní pomoc podle **odstavce 2** je i požadavek na sdělení podmínek, za kterých příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů bude moci být na území cizího státu použit jako **agent**.

(4) O vyslání příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů na území cizího státu za účelem jeho použití jako agenta rozhoduje po splnění podmínek uvedených v **odstavci 2** v případě příslušníka Policie České republiky policejní prezident a v případě příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů její ředitel.

27. Na str. 263 se § 61 mění na

§ 61

Skryté vyšetřování s použitím příslušníka Policie České republiky **nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů** na území České republiky pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu

(1) Příslušník Policie České republiky nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů může být použit na území České republiky jako agent pro účely trestního řízení vedeného v cizím státu.

(2) Použití příslušníka Policie České republiky nebo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů jako agenta povoluje na návrh státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze soudce Vrchního soudu v Praze. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze může návrh podat pouze na základě žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc.

28. Na str. 265 se vkládá § 65c

§ 65c

V rámci přidělení opatření nebo výkonu přiděleného opatření podle nařízení Rady (EU) 2017/1939 může evropský pověřený žalobce vykonávat též oprávnění, která jsou v tomto dílu v souvislosti s podáním nebo vyřízením žádosti o právní pomoc týkající se skrytého vyšetřování, přeshraničního sledování, přeshraničního odposlechu nebo sledované zásilky svěřena státnímu zástupci vrchního státního zastupitelství nebo Krajského státního zastupitelství v Praze.

29. Na str. 265 se vkládá § 66a

§ 66a

Zajištění věci

Justiční orgán vyřídí žádost cizozemského orgánu o právní pomoc spočívající v zajištění věci pro účely zajištění výkonu rozhodnutí, na jehož základě má být zaplacena peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné čin-

nosti, tak, že vydá rozhodnutí o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g trestního řádu až do výše předpokládaného výnosu z trestné činnosti.

30. Na str. 267 se § 74 odst. 4 mění na

(4) Je-li Česká republika požádána jiným státem, který se společného vyšetřovacího týmu účastní nebo účastnil, o udělení souhlasu s použitím informace, která byla získána zákonným způsobem na jejím území v rámci společného vyšetřovacího týmu, pro účely odhalování, vyšetřování nebo stíhání jiného trestného činu, udělení souhlasu **může být odepřeno** v případě, že by její použití mohlo ohrozit trestní řízení vedené v České republice, nebo pokud by byl dán důvod k odmítnutí poskytnutí právní pomoci. K udělení souhlasu je příslušný státní zástupce, který je nebo byl členem společného vyšetřovacího týmu za Českou republiku.

31. Na str. 268 se § 79 odst. 10 mění na

(10) Dojde-li k pravomocnému odsouzení osoby, o jejíž vyžádání jde, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce nejméně 4 měsíce nebo k pravomocnému uložení ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a byla-li ohledně ní dříve podána žádost podle odstavce 1 za účelem vyžádání k trestnímu stíhání, nebo změnil-li se rozhodné skutečnosti, které vedly k podání takové žádosti, zejména právní kvalifikace nebo skutkové okolnosti, podá soud **neprodleně** novou žádost a **současně** odvolá původní žádost; dojde-li ke změně rozhodných skutečností v přípravném řízení, učiní tak na návrh státního zástupce, který jej podá **neprodleně** poté, co k takové změně došlo.

Obdobně se postupuje, bylo-li osobě, o jejíž vyžádání jde a ohledně níž byla dříve podána žádost podle odstavce 1 na základě příkazu k zadržení, doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání.

32. Na str. 269 se § 83 odst. 2 až 4 mění na

(2) **Převoz osoby z cizího státu do České republiky zajistí Policie České republiky nejpozději ve lhůtě 48 hodin od jejího převzetí od orgánů cizího státu; uplyne-li tato lhůta v okamžiku, kdy se převážená osoba nachází na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, prodlužuje se o dobu nezbytnou pro odevzdání této osoby příslušným orgánům státu, ve kterém se nachází nejbližší přístav, do něhož taková loď nebo jiné plavidlo připluje, anebo státu příletu. Lhůta pro dodání obviněného soudu nebo lhůta pro podání návrhu na vzetí osoby do vazby začíná plynout**

a) **překročením státní hranice České republiky, zabezpečuje-li se převoz osoby z cizího státu prostřednictvím pozemní nebo vodní dopravy, nebo**

b) **od přistání na území České republiky v případě leteckého převozu.**

(3) Doba, kterou vydaná osoba strávila v cizím státu ve vazbě za účelem vydání, se nezapočítává do lhůt uvedených v § 72 trestního řádu a doby uvedené v § 72a trestního řádu; to neplatí pro dobu strávenou převozem osoby do České republiky.

(4) Jestliže byla osoba vydána k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody jen pro některý **ze skutků**, za které byl uložen úhrnný anebo souhrnný trest, nebo jen pro některý z dílčích útoků pokračujícího trestného činu, soud, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, trest ve veřejném zasedání

poměrně zkrátí. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

33. Na str. 269 se § 84 mění na

§ 84

Odvolání žádosti soudu a pozbytí její platnosti

(1) Soud odvolá žádost podle § 79 odst. 1, jestliže

- a) byl odvolán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu anebo bylo upuštěno od úkonů směřujících k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- b) byly dodatečně zjištěny důvody, pro které nelze žádost podat,
- c) byla podána nová žádost, nebo
- d) další pátrání v cizím státu není z jiného důvodu zapotřebí.

(3) V návaznosti na odvolání žádosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo d) ministerstvo zajistí provedení nezbytných opatření za účelem ukončení postupu směřujícího k vydání osoby z cizího státu.

(4) Žádost podle § 79 odst. 1 pozbývá platnosti, byla-li osoba dodána

- a) soudu nebo policejnímu orgánu, nebo
- b) věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.

34. Na str. 269 se vkládá v § 85 odst. 7

(7) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, může být vydaná osoba zbavena osobní svobody nebo na ní může být vykonáván trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody pro skutek, pro který byla podána žádost o dodatečný souhlas cizího státu podle odstavce 1 písm. e), i před tím, než byl dodatečný souhlas cizího státu udělen. O zbavení osobní svobody nebo zahájení výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody soud neprodleně informuje ministerstvo a současně sdělí důvody, pro které nebylo možné opatřit dodatečný souhlas cizího státu podle odstavce 1 písm. e) před zbavením osobní svobody vydané osoby nebo před zahájením výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody. Ministerstvo o tom neprodleně vyrozumí cizí stát. Sdělí-li cizí stát, že nesouhlasí se zbavením osobní svobody nebo s výkonem trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody nebo že neudělil dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. e), vydaná osoba se neprodleně propustí.

35. Na str. 270 se § 87 odst. 1 mění na

(1) Soudem příslušným k postupu podle tohoto dílu je krajský soud, v jehož obvodu byla osoba, o jejíž vydání jde, zadržena; nedošlo-li k jejímu zadržení, je příslušným krajský soud, v jehož obvodu se tato osoba zdržuje. Ke změně okolností, na jejichž základě byla místní příslušnost soudu určena, pokud nastaly po zahájení předběžného šetření, se nepřihlíží.

36. Na str. 27 se § 91 odst. 1 písm. m) mění na

- m) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v jiném členském státu nebo v přidruženém státu skončilo **rozhodnutím soudu nebo jiného justičního orgánu**, které vytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté podle § 11 odst. 2 písm. a) nebo b) trestního řádu, anebo trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě ve třetím státu skončilo

pravomocným odsuzujícím rozsudkem nebo jiným rozhodnutím soudu se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno a jestliže trest, pokud byl osobě, o jejíž vydání jde, uložen, byl již vykonán, je právě vykonáván anebo je podle práva odsuzujícího státu již nelze vykonat,

37. Na str. 275 se § 95 odst. 3 mění na

(3) Jestliže se v době rozhodování soudu osoba, o jejíž vydání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při veřejném zasedání, soud návrh státního zástupce zamítne. Stejně soud postupuje, jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d). Jestliže se osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, soud rozhodne o jejím propuštění. Tato rozhodnutí lze učinit i v neveřejném zasedání. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost **státního zástupce, která má s výjimkou stížnosti proti rozhodnutí podle věty první odkladný účinek. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu státního zástupce řízení končí; byl-li však návrh státního zástupce zamítnut z důvodu uvedeného ve větě první, vrací se řízení do předběžného šetření.**

38. Na str. 272 se § 96 mění na

§ 96

Zjednodušené vydání

(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, prohlásí, že si přeje udělit souhlas s vydáním do cizího státu, ustanovení § 90, § 91 odst. 1 písm. a), c) až g), j) a m) a § 92 odst. 7 písm. a) se neuplatní a státní zástupce po skončení předběžného šetření, ve kterém zjišťuje rovněž existenci důvodů pro odložení vydání, namísto návrhu podle § 95 odst. 1 podá návrh soudu na opatření souhlasu této osoby s vydáním. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p), postupuje, jako by osoba, o jejíž vydání jde, prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním, nečinila; obdobně postupuje, pokud osoba, o jejíž vydání jde, odvolá prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.

(2) Souhlas s vydáním uděluje po podání návrhu podle odstavce 1 osoba, o jejíž vydání jde, před předsedou senátu za přítomnosti obhájce **ve vazebním nebo veřejném zasedání**. Před vyslovením tohoto souhlasu musí být **osoba, o jejíž vydání jde**, poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že vydání bude provedeno bez rozhodnutí o přípustnosti a **bez** povolení vydání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s vydáním nelze vzít zpět.

(3) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas podle odstavce 2 **neudělí, řízení se vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba nečinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním. Jestliže se pro neznámý pobyt osoby, o jejíž vydání jde, opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při vazebním nebo veřejném zasedání, předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1, čímž se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba nečinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.**

(4) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas podle od-

stavce 2 udělí, ustanovení § 95 a 97 se neuzijí a **předseda senátu rozhodne ve vazebním nebo veřejném zasedání o** vzetí této osoby do vydávací vazby nebo **o přeměně** předběžné vazby na vazbu **vydávací podle § 101 odst. 1** anebo **ve veřejném zasedání o odložení vydání podle § 99**. Shledá-li **však předseda senátu**, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p), **rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1. Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by osoba, o jejíž vydání jde, neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.**

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d), předseda senátu **rozhodne o zamítnutí návrhu**. Jestliže se osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního **zástupce, která má odkladný účinek**. Řízení o vydání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1; **o nabytí právní moci tohoto rozhodnutí soud neprodleně informuje ministerstvo.**

(6) Pokud osoba, o jejíž vydání jde, **udělí souhlas s vydáním** až v průběhu veřejného zasedání konaného o přípustnosti vydání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 95 odst. 1 zpět a **soud rozhodne o vzetí této osoby do vydávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu vydávací podle § 101 odst. 1 anebo o odložení vydání podle § 99**. Návrh **podle § 95 odst. 1** může **státní zástupce** vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(8) **Předseda senátu** neprodleně prostřednictvím ministerstva vyrozumí cizí stát, který žádá nebo by mohl žádat o vydání, o souhlasu osoby s vydáním **a jeho důsledcích**.

39. Na str. 273 se § 97 odst. 2 mění na

(2) I když bylo pravomocně rozhodnuto, že vydání je přípustné, může ministr spravedlnosti rozhodnout, že vydání nepovolí.

40. Na str. 273 se § 99 odst. 1 až 4 mění na

(1) Předseda senátu může rozhodnout o odložení vydání osoby na dobu, po kterou **bude** v České republice **zbavena osobní svobody** v souvislosti s jiným **skutkem**, než který je předmětem žádosti o její vydání, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, **včetně výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky nebo které mají být na základě pravomocného rozhodnutí soudu České republiky vykonány na jejím území**. Rozhodnutí o odložení vydání může předseda senátu učinit poté, co ministr spravedlnosti povolil vydání osoby, anebo po **udělení** souhlasu osoby, o jejíž vydání jde, při zjednodušeném vydání až do předání osoby orgánům cizího státu. Vyvstane-li v průběhu této doby nový důvod pro odložení vydání, může předseda senátu rozhodnout o odložení vydání i z tohoto důvodu. Při rozhodování o odložení vydání předseda senátu vezme v úvahu zejména závažnost trestného činu, pro který má být osoba vydána, závažnost trestného činu, v souvislosti s nímž je navrhováno odložení vydání, možnost předání

nebo vydání této osoby z cizího státu zpět do České republiky, jakož i možnost dočasného předání osoby do cizího státu.

(2) O odložení vydání může předseda senátu rozhodnout na návrh

d) soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž **má osoba, o jejíž vydání jde, vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody na území České republiky, nebo**

(3) Pokud návrh na odložení vydání nepodal soud nebo státní zástupce uvedený v odstavci 2 písm. c) nebo d), předseda senátu si před rozhodnutím o odložení vydání vyžádá jeho **stanovisko, nevyžádal-li si je státní zástupce**.

(4) Je-li osoba v předběžné nebo vydávací vazbě, předseda senátu současně s rozhodnutím o odložení jejího vydání rozhodne o jejím propuštění z takové **vazby okamžikem vzetí této osoby do vazby v trestním řízení vedeném v České republice nebo okamžikem započetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, pro které se vydání odkládá**.

41. Na str. 273 se § 100 odst. 4 a 6 mění na

(4) Nachází-li se osoba, která má být dočasně předána, ve vazbě, může být dočasné předání povoleno pouze se souhlasem soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice. **Nachází-li se taková osoba v zařízení pro výkon ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, vyžádá si předseda senátu před rozhodnutím o dočasném předání stanovisko tohoto zařízení**.

(6) V rozhodnutí předseda senátu stanoví přiměřenou lhůtu, v níž musí být dočasně předaná osoba vrácena. **Tato lhůta nesmí být delší než 1 měsíc, nachází-li se osoba ve vazbě, nebo 6 měsíců, nachází-li se osoba ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody**. Tuto lhůtu lze po dohodě s příslušným cizozemským orgánem prodloužit pouze ke stejnému účelu, pro který bylo dočasné předání osoby povoleno. Pokud vrácení osoby brání okolnosti cizím státem neovlivnitelné nebo jestliže by vrácení osoby ohrozilo její život nebo zdraví, musí být osoba vrácena bez zbytečného odkladu po odpadnutí takové překážky. Dočasné předání osoby lze povolit i opakovaně.

42. Na str. 273 se § 101 odst. 1 mění na

(1) Po rozhodnutí ministra spravedlnosti o povolení vydání a při zjednodušeném vydání **po udělení souhlasu osoby s vydáním** rozhodne předseda senátu o vzetí osoby do vydávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu vydávací, nerozhodl-li o odložení vydání. Ustanovení § 67 a 68 trestního řádu se neuzijí. Nelze-li přítomnost osoby, o jejíž vydání jde, při rozhodování o vydávací vazbě zajistit jinak a nejde-li o zjednodušené vydání, postupuje se přiměřeně podle § 69 trestního řádu; v takovém případě se § 79 odst. 1 a § 193 odst. 1 neuzijí. O svém rozhodnutí předseda senátu neprodleně vyrozumí ministerstvo.

43. Na str. 274 se § 103 odst. 4 mění na

(4) **Pokud v souladu s mezinárodní smlouvou cizí stát vydanou osobu vezme do vazby v řízení uvedeném v odstavci 1 písm. a) nebo c) nebo na ní začne vykonávat trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbave-**

ním osobní svobody pro skutek, pro který podal žádost o udělení souhlasu podle odstavce 1, před tím, než je tento souhlas udělen, soud bez zbytečného odkladu poté, co cizí stát informuje o této skutečnosti a důvodech, pro které nemohl dříve opatřit souhlas podle odstavce 1, rozhodne, zda s vazbou, výkonem trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody souhlasí; v předběžném šetření tak učiní na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu po obdržení této informace. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost. O pravomocném rozhodnutí neprodleně informuje soud ministerstvo a ministerstvo cizí stát. Nesdělil-li cizí stát důvody, pro které nemohl dříve opatřit souhlas podle odstavce 1, postupuje ministerstvo přiměřeně podle § 88 odst. 3.

(5) Souhlasu podle odstavce 1 není třeba, pokud se osoba před cizozemským soudem po svém vydání vzdala uplatnění zásady speciality nebo pokud proběhlo zjednodušené vydání. V takovém případě ministerstvo vyrozumí o této skutečnosti cizozemský orgán.

44. Na str. 276 se § 116 mění na

§ 116

Vrácení trestního řízení

Vyvstane-li v průběhu převzatého trestního řízení důvod, pro který lze předpokládat, že účelu trestního řízení bude v cizím státu, který trestní řízení do České republiky předal, dosaženo lépe než na území České republiky, může **justiční orgán** vrátit trestní řízení cizozemskému orgánu. Při vrácení trestního řízení cizozemskému orgánu se postupuje přiměřeně podle dílu 1.

45. Na str. 277 se § 120 odst. 2 mění na

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. i) se neužije, jde-li o uznání cizozemského rozhodnutí ukládajícího trest zákazu činnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci anebo ochranné opatření zabránění věci. Toto ustanovení se neužije také tehdy, jde-li o převzetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody uloženého cizozemským rozhodnutím a bylo-li rozhodnuto o nepřipustnosti vydání dotčené osoby z důvodu uvedeného v § 91 odst. 1 písm. b), c), k), o) nebo p), rozhodl-li ministr spravedlnosti, že její vydání nepovolí, nebo bylo-li rozhodnuto o jejím nepředání do jiného členského státu z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. e) nebo f) anebo § 205 odst. 3 písm. d) nebo do Islandské republiky (dále jen „Island“) anebo do Norského království (dále jen „Norsko“) z obdobných důvodů.

46. Na str. 277 se § 121 odst. 3 mění na

(3) Soudem příslušným k řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí je krajský soud, v jehož obvodu má nebo měla poslední trvalý pobyt nebo se zdržuje osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje. Týká-li se cizozemské rozhodnutí **majetku**, je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu se nachází. Nelze-li určit takový soud, je k řízení příslušný Krajský soud v Praze.

47. Na str. 278 se § 123 odst. 1 mění na

(1) Rozhodnutí o návrhu na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí činí soud ve veřejném zasedání za přítomnosti státního zástupce. Nachází-li se osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, v cizím státu ve vazbě, výkonu trestu nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, doručují

se jí pouze výzva ke zvolení obhájce, ustanovení obhájce a rozhodnutí o návrhu na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí; veřejné zasedání se koná za přítomnosti jejího obhájce. **Pokud osoba, vůči níž směřuje rozhodnutí ukládající propadnutí nebo zabránění věci, majetku nebo jeho části anebo náhradní hodnoty, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou poté, co bylo v cizím státu pravomocně rozhodnuto, je oprávněn zúčastnit se veřejného zasedání její opatrovník; § 239a trestního řádu se užije obdobně.**

48. Na str. 278 se § 124 odst. 4 až 7 mění na

(4) Cizozemské rozhodnutí, na jehož základě má být zaplacen peněžité částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, soud uzná tak, že vysloví propadnutí nebo zabránění peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících obviněnému nebo zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v cizozemském rozhodnutí.

(5) Jestliže byl uznaným cizozemským rozhodnutím uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, soud současně rozhodne o zařazení odsouzeného do typu věznice.

(6) Uzná-li soud cizozemské rozhodnutí pouze pro některý ze skutků, jichž se cizozemské rozhodnutí týká, **nebo jen pro část trestu nebo ochranného opatření v důsledku skutečnosti, pro kterou se cizozemské rozhodnutí stalo zčásti nevykonatelným**, stanoví při rozhodování podle odstavce 2, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. **Bylo-li v návrhu ministerstva navrhováno uznání ve vztahu ke všem skutkům, jichž se cizozemské rozhodnutí týká, nebo ve vztahu k celému trestu nebo ochrannému opatření, soud v takovém případě návrh ministerstva ve zbývajících částech zamítne.**

(7) Trest ve vyšší výměře, než jakou připouští trestní zákon, lze v České republice vykonat pouze, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, nebo pokud s tím občan České republiky, který má být předán do České republiky, souhlasí a jeho předání z cizího státu nelze dosáhnout jinak.

49. Na str. 278 se § 125 odst. 2 až 4 mění na

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. b) se neužije, **jde-li o návrh na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabránění věci, majetku nebo jeho části anebo náhradní hodnoty osobě, která poté, co bylo v cizím státě pravomocně rozhodnuto, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou.**

(3) Proti rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 je přípustná stížnost, kterou může podat též ministerstvo. V řízení o stížnosti se ustanovení § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu neužije.

(4) Zamítne-li soud návrh ministerstva a osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, je v uznávací vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a byla-li současně podána stížnost státního zástupce podle odstavce 3.

50. Na str. 279 se § 131 odst. 1 mění na

(1) Osobu, kterou cizí stát předal k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, **které má být vykonáváno ve věznicích nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence**, převezmou orgány Vězeňské služby a dodají ji **příslušnému zařízení**. O tom neprodleně vyrozumí ministerstvo a soud.

§ 134a

Výkon cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku

(1) Není-li to zřejmé z uznaného cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku, vyrozumí předseda senátu organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, že se jedná o majetek, který propadl nebo byl zabrán na základě uznaného cizozemského rozhodnutí, a uvede, kdy takové rozhodnutí nabylo právní moci. Předseda senátu dále uvede, že v tomto případě nejde o majetkovou trestní sankci.

(2) Ministerstvo neprodleně vyrozumí cizí stát o propadnutí nebo zabrání majetku a zároveň jej upozorní, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí informováno o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku, bude s ním dále nakládáno jako s majetkem České republiky.

(3) Informuje-li cizí stát ministerstvo ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání majetku, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1 a soud, který rozhodl o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí; soud zároveň vyrozumí o tom, zda cizí stát trvá na uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí ve zbylém rozsahu. Následně soud zruší svůj předchozí rozsudek o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku a cizí stát trvá na uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí ve zbylém rozsahu, soud po zrušení svého předchozího rozsudku uzná cizozemské rozhodnutí ve zbylém rozsahu; toto rozhodnutí soud činí bez návrhu ministerstva. Je-li to potřebné pro zajištění výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí, rozhodne též o zajištění majetku, kterého se rozsudek o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí týká. Zrušující rozhodnutí a případně též nový rozsudek o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí ve zbylém rozsahu soud doručí osobě, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, organizační složce státu uvedené v odstavci 1 a ministerstvu. Ministerstvo o tom vyrozumí cizí stát. Ustanovení § 127 se užije přiměřeně.

(4) Vyrozumí-li cizí stát ministerstvo ještě před skončením lhůty uvedené v odstavci 2 o tom, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání majetku, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně informuje soud, který cizozemské rozhodnutí uznal, a organizační složku státu uvedenou v odstavci 1.

§ 134b

Výkon rozhodnutí Spojeného království týkajícího se majetku

(1) Není-li to zřejmé z cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku uznaného na základě Dohody o obchodu a spolupráci mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na straně druhé z

dne 30. dubna 2021 (dále jen „Dohoda mezi Unií a Spojeným královstvím“), vyrozumí předseda senátu organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabráný na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím, a uvede, kdy takové rozhodnutí nabylo právní moci. Předseda senátu dále uvede, zda jde o majetkovou trestní sankci; v případě pochybností je třeba tuto skutečnost ověřit u Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“). Nejde-li o majetkovou trestní sankci, předseda senátu upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek se Spojeným královstvím a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému cizozemskému orgánu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.

(2) Ministerstvo neprodleně vyrozumí Spojené království o propadnutí nebo zabrání majetku a zároveň tento stát upozorní, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí informováno o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení nebo o jeho nároku na vrácení majetku, bude s ním dále nakládáno jako s majetkem České republiky v souladu s jejím právním řádem.

(3) Ustanovení § 134a odst. 3 a 4 se užijí obdobně.

(4) Informuje-li Spojené království ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o tom, že propadlý nebo zabráný majetek má být vrácen poškozenému, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně vyrozumí soud, který cizozemské rozhodnutí uznal, a organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Pokud jsou splněny podmínky pro vydání majetku poškozenému podle § 80 trestního řádu, soud postupuje obdobně podle § 134a odst. 3 a zároveň rozhodne o vydání majetku poškozenému.

(5) Pokud je ministerstvo ve lhůtě uvedené v odstavci 2 vyrozuměno Spojeným královstvím o rozhodnutí, kterým byl poškozenému v cizím státu přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, ministerstvo předá tuto informaci soudu, který cizozemské rozhodnutí uznal.

52. Na str. 279 se § 135 odst. 2 až 5 mění na

(2) Pokud se ohledně majetku, který propadl nebo byl zabrán na základě cizozemského rozhodnutí uznaného na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím, nedohodne Česká republika se Spojeným královstvím jinak, majetek se po případném uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení sdílí následovně:

- a) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce do 10 000 EUR, tato částka zůstává České republice,
- b) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce vyšší než 10 000 EUR, polovina této částky zůstává České republice a polovina připadá Spojenému království,
- c) propadla-li nebo byla-li zabráná jiná věc než peněžní prostředky, tato věc se prodá, pokud její povaha umožňuje prodej a pokud není součástí národního kulturního pokladu České republiky nebo jiného státu; ohledně

částky získané prodejem se postupuje obdobně podle písmen a) a b), nebo

d) věc, kterou nelze prodat, zůstává České republice.

(3) Sdílený majetek předává do cizího státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky. **V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce je touto organizační složkou státu ministerstvo.**

(4) Přepočítání sdílených peněžních prostředků na měnu cizího státu se provádí podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet příslušné organizační složky státu.

(5) Ministerstvo vyrozumí cizí stát, který zaslal do České republiky rozhodnutí týkající se majetku za účelem jeho uznání a výkonu, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku anebo peněžních prostředků získaných jeho zpeněžením a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku.

53. Na str. 279 se § 136 odst. 3 mění na

(3) Pokud ministerstvo žádá o zajištění výkonu rozhodnutí týkajícího se propadlého nebo zabraného majetku Spojené království na základě Dohody mezi Uníí a Spojeným královstvím, vyrozumí tento stát o tom, zda v dané věci existuje poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo který žádá o vydání majetku. Ministerstvo informuje tento stát také o tom, že právo poškozeného na uspokojení jeho majetkového nároku ze zvláštního účtu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí zaniklo, poškozený nepožádal o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu anebo tento nárok uspokojil zcela nebo zčásti jiným způsobem, pokud tyto skutečnosti nastaly před sdílením propadlého nebo zabraného majetku.

54. Na str. 280 se vkládá § 137a

§ 137a

Zásada speciality

Požádal-li cizí stát o souhlas se stíháním osoby, která má být nebo byla tomuto cizímu státu předána podle § 137, nebo s výkonem trestu anebo ochranného opatření takovou osobou v tomto státě pro jiný skutek spáchaný před jejím předáním k výkonu trestu nebo ochranného opatření, než pro ten, pro který má být nebo byla předána, postupuje se přiměřeně podle § 103. Příslušným k tomuto postupu je krajský soud, v jehož obvodu se osoba, která má být předána, zdržuje, a pokud již byla předána, krajský soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí, o jehož výkon jde, nebo v jehož obvodu se nachází soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo takové rozhodnutí vydáno, a to na návrh státního zástupce.

55. Na str. 280 se § 140 odst. 2 až 4 mění na

(2) Pokud se Česká republika se Spojeným královstvím nedohodne jinak, při sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán na základě rozhodnutí soudu uznaného ve Spojeném království na základě Dohody mezi Uníí a Spojeným

královstvím, s tímto státem se po případném uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení postupuje následovně:

a) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce do 10 000 EUR, tato částka zůstává Spojenému království,

b) propadly-li nebo byly-li zabráný peněžní prostředky v částce vyšší než 10 000 EUR, polovina této částky připadá České republice a polovina zůstává Spojenému království, nebo

c) propadla-li nebo byla-li zabráná jiná věc než peněžní prostředky a nedojde k jejímu zpeněžení, zůstává Spojenému království.

(3) Sdílený majetek přebírá z cizího státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky. **V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce je touto organizační složkou státu ministerstvo.**

(4) Přichází-li v úvahu sdílení majetku, ministerstvo vyrozumí cizí stát, kterému bylo zasláno za účelem uznání a výkonu rozhodnutí soudu týkající se majetku, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku nebo peněžních prostředků získaných jeho zpeněžením a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku. Jde-li o majetkovou trestní sankci, uvede zároveň, jak mají být peněžní prostředky označeny.

56. Na str. 284 se § 164 mění na

§ 164

Pro předání osob mezinárodnímu soudu platí přiměřeně ustanovení části třetí hlavy II dílu 2, nestanoví-li tato část jinak. Ustanovení § 90 a § 91 odst. 1 písm. b), c), e) až g) a j) se neuzijí. Ustanovení § 87, § 88 odst. 3, § 89 odst. 1 písm. b) a e), § 91, § 92 odst. 7 písm. d) a h), **§ 95, § 96 odst. 1 věty druhé a poslední, § 96 odst. 4 věty druhé a třetí, § 96 odst. 7, § 97 a 99 se neuzijí, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a).** Ustanovení § 89 odst. 1 písm. b), § 91 odst. 1 písm. d) a k) až m), § 92 odst. 7 písm. d), § 95 odst. 1, 5 a 6 a § 97 se neuzijí také, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. b).

57. Na str. 285 se § 171 mění na

§ 171

Na uznávání a výkon rozhodnutí mezinárodního soudu se přiměřeně užíjí ustanovení části třetí hlavy IV dílu 1, nestanoví-li tato část jinak. Ustanovení § 120 odst. 1 písm. a), b), d), e) a i) a odst. 3, § 131, § 132 odst. 2 až 4 a § 133 odst. 2 se neuzijí. Ustanovení § 120 odst. 1 písm. c), f) a g), § 121 odst. 1 a 2, § 123, 124 a 127 se neuzijí, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a). Ustanovení § 124 odst. 7 se neuzijí také, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. b).

58. Na str. 286 se § 174 odst. 2 mění na

(2) Jde-li o převzetí osoby k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého rozhodnutím mezinárodního soudu uvedeného v § 145 odst. 1 písm. a), rozhodne soud na návrh ministerstva před nařízením výkonu rozhodnutí rozsudkem o zařazení odsouzeného do typu věznice. Na řízení o návrhu

ministerstva se obdobně užijí ustanovení § 123, § 125 odst. 1 písm. b) a c), § 125 odst. 3 a § 127.

59. Na str. 286 se § 175 odst. 4 mění na

(4) Nejde-li o občana České republiky nebo osobu s trvalým pobytem na území České republiky, může ministerstvo před propuštěním osoby z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody stanovit, že osoba převzatá podle této hlavy do České republiky má být po propuštění předána do státu, jehož je státním příslušníkem nebo ve kterém má povolen pobyt, nebo do cizího státu, který je ochoten ji převzít, zaváže-li se mezinárodní soud nebo takový cizí stát uhradit náklady spojené s jejím převozem do tohoto státu, nebo předá-li se osoba orgánům tohoto státu na **státní hranici**. Při určení, zda a do kterého cizího státu má být osoba předána, ministerstvo zohlední stanovisko této osoby. Orgánům cizího státu tuto osobu předají orgány Vězeňské služby na místě a v čase určeném ministerstvem po dohodě s mezinárodním soudem nebo cizím státem.

60. Na str. 287 se § 185 odst. 2 mění na

(2) Podle této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie⁷⁾.

61. Na str. 288 se § 189 odst. 2 mění na

(2) Podle ustanovení dílů 1 až 3 této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie⁸⁾.

62. Na str. 288 se § 193 odst. 4 až 10 mění na

(4) Evropský zatykáací rozkaz lze vydat též pro skutek, který nespĺňuje podmínky uvedené v odstavci 2 větě druhé nebo u kterého je dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a) a c), pokud

- a) je vydáván pro více skutků, z nichž alespoň jeden spĺňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d), nebo
- b) **byl již dříve vydán na tutěz osobu dosud platný evropský zatykáací rozkaz pro skutek, který spĺňuje některou z podmínek podle odstavce 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d).**

(6) Soud **neprodleně** doručí evropský zatykáací rozkaz Policejnímu prezidiu České republiky s žádostí o pořízení záznamu v Schengenském informačním systému za účelem zatčení a vydání nebo předání osoby a vyhlášení pátrání v členských státech nepřipojených k Schengenskému informačnímu systému. Je-li známo, kde se osoba nachází, doručí soud evropský zatykáací rozkaz také příslušnému orgánu předávajícího státu s překladem do úředního jazyka tohoto státu nebo do jiného jazyka, v němž je tento stát ochoten evropský zatykáací rozkaz přijmout.

(8) Je-li předávajícím státem členský stát, pro který je **závazný předpis** Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, a osoba, o jejíž předání jde, nemá v trestním řízení v České republice, v němž byl vydán evropský zatykáací rozkaz, obhájce, má právo zvolit si obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro předávací řízení v předávajícím státě. Pokud příslušný orgán předávajícího státu sdělí, že osoba, o jejíž předání jde, prohlásila, že si přeje tohoto práva využít, soud této osobě prostřednictvím příslušného

orgánu předávajícího státu poskytne bez zbytečného odkladu přehled vhodných advokátů zaměřených na mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Zaměření podle věty druhé eviduje na žádost advokáta Česká advokátní komora v seznamu advokátů nebo seznamu evropských advokátů.

(10) Dojde-li k pravomocnému odsouzení osoby, o jejíž předání jde, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo k pravomocnému uložení ochranného opatření spojeného se zbravením osobní svobody, jež spĺňují podmínky uvedené v odstavci 2, a byl-li na ni dříve vydán evropský zatykáací rozkaz za účelem předání k trestnímu stíhání, nebo změnil-li se rozhodné skutečnosti, které vedly k vydání evropského zatykáacího rozkazu, zejména právní kvalifikace nebo skutkové okolnosti, vydá soud **neprodleně** nový evropský zatykáací rozkaz a **současně** odvolá původní evropský zatykáací rozkaz; dojde-li ke změně rozhodných skutečností v přípravném řízení, učiní tak na návrh státního zástupce, který jej podá **neprodleně** poté, co k takové změně došlo. **Obdobně se postupuje, bylo-li osobě, na kterou byl vydán evropský zatykáací rozkaz podle odstavce 1 na základě příkazu k zadržení, doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání.**

63. Na str. 289 se § 197 mění na

§ 197

Odvolání evropského zatykáacího rozkazu
a pozbytí jeho platnosti

- c) byl vydán nový evropský zatykáací rozkaz, nebo
- d) další pátrání není v jiném členském státu z jiného důvodu zapotřebí.

(3) **Evropský zatykáací rozkaz pozbývá platnosti, byla-li osoba dodána**

- a) **soudu nebo policejnímu orgánu, nebo**
- b) **věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.**

64. Na str. 290 se § 202 odst. 1 mění na

(1) Soudem příslušným k postupu podle tohoto dílu je krajský soud, v jehož obvodu byla osoba, o jejíž předání jde, zadržena; nedošlo-li k jejímu zadržení, je příslušným krajským soud, v jehož obvodu **se** tato osoba **zdržuje**. Ke změně okolností, na jejichž základě byla místní příslušnost soudu určena, pokud nastaly po zahájení předběžného šetření, se nepřihlíží.

65. Na str. 290 se § 203 odst. 5 a 10 mění na

(5) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je **závazný předpis** Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, poučí státní zástupce bez zbytečného odkladu po zahájení předběžného šetření o právech uvedených v § 204 odst. 3 větách první a druhé rovněž osobu, o jejíž předání jde, omezenou na svobodě z jiného důvodu než zadržení; ustanovení § 204 odst. 3 věty třetí se použije obdobně.

(10) Státní zástupce neprodleně vyrozumí o ukončení předběžného šetření podle odstavce 9 příslušný orgán vyžadujícího státu, Policejní prezidium České **republiky a obhájce**. Předběžné šetření je ukončeno také podáním návrhu podle § 205 odst. 1 nebo návrhu podle § 208 odst. 1.

66. Na str. 291 se § 204 odst. 3 mění na

(3) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je **závazný předpis** Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, státní zástupce nebo policejní orgán, který provedl zadržení, poučí zadrženou osobu již v průběhu zadržení o tom, že nemá-li v trestním řízení ve vyžadujícím státě, v němž byl

nebo by mohl být vydán evropský zatýkácí rozkaz, obhájce, má právo zvolit si v souladu s právem vyžadujícího státu obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro řízení podle tohoto dílu. Zadrženu osobu použít rovněž o tom, že prohlásí-li, že si přeje práva podle věty první využít, vyžadující stát je jí povinen poskytnout informace, které jí zvolení obhájce za tímto účelem usnadní. Prohlásí-li zadržaná osoba, že si přeje využít práva podle věty první, státní zástupce o tom neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a informace, které obdrží od příslušného orgánu vyžadujícího státu za účelem uplatnění práva podle věty první, poskytne bez zbytečného odkladu zadržené osobě. Ustanovením tohoto odstavce není dotčen běh lhůt podle § 209.

67. Na str. 291 se § 205 mění na

§ 205

Rozhodnutí o předání

(1) Po skončení předběžného šetření soud rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda se osoba předá do vyžadujícího státu; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. **Pokud soud nerozhodne o tom, že se osoba nepředá do vyžadujícího státu z důvodů uvedených v odstavci 2 nebo 3, nebo o zamítnutí návrhu státního zástupce z důvodů uvedených v odstavci 6, rozhodne, že se osoba do vyžadujícího státu předá.** Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se neuzije. **Jsou-li pro rozhodnutí potřebné dodatkové informace, soud o jejich poskytnutí požádá příslušný orgán vyžadujícího státu; pro jejich poskytnutí může stanovit přiměřenou lhůtu.**

(2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud

- b) trestní stíhání pro týž skutek je v České republice nepřipustné v důsledku amnestie, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,
- c) evropský zatýkácí rozkaz nebyl vydán pro skutek, za který lze podle práva vyžadujícího státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo za který má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v délce nejméně 4 měsíce,
- d) nebyl udělen souhlas jiného členského státu podle § 199 odst. 1 a nebyla splněna některá z podmínek uvedených v § 199 odst. 2, nebo nebyl dán souhlas vydávajícího státu podle § 199 odst. 4,
- e) by předání bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách,
- f) je důvodná obava, že by osoba, o jejíž předání jde, byla ve vyžadujícím státu vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité národnostní nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení nebo při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, nebo
- g) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice, jiném členském státu nebo v přidruženém státu skončilo rozhodnutím soudu nebo jiného

justičního orgánu, které splňuje podmínky uvedené v § 11 odst. 2 písm. a) nebo b) trestního řádu.

- a) **(3) Osoba se do vyžadujícího státu nemusí předat, pokud je státním občanem České republiky nebo je občanem jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky, evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, jsou splněny podmínky pro uznání a výkon rozhodnutí, kterým byl uložen takový trest nebo takové ochranné opatření, na území České republiky a tato osoba před soudem do protokolu prohlásí, že nesouhlasí s výkonem tohoto trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státu,**
- b) **by skutek nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedené v § 207; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu,
- c) trestní odpovědnost nebo výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu České republiky promlčeny, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,
- d) jde o předání osoby k trestnímu stíhání pro skutek, pro který se v České republice proti téže osobě vede trestní řízení, nebo pro skutek, který byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky, kromě případů, kdy je třeba dát přednost provedení trestního stíhání ve vyžadujícím státu, zejména z důvodu náležitého zjištění skutkového stavu nebo z důvodů týkajících se trestu nebo ochranného opatření anebo jejich výkonu,
- e) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo státního zástupce pravomocně zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo **zrušeno a nejde o rozhodnutí uvedené v odstavci 2 písm. g),**
- f) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v jiném státu **než uvedeném v odstavci 2 písm. g)** skončilo **rozhodnutím soudu nebo jiného justičního orgánu, které splňuje podmínky uvedené v § 11 odst. 2 písm. a) nebo b) trestního řádu, nebo**
- g) evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vyneseným v nepřítomnosti této osoby, **ledaže**
 1. osoba, o jejíž předání jde, byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
 2. osoba, o jejíž předání jde, věděla o nařízeném jednání

ní soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil,

3. osoba, o jejíž předání jde, poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět, nebo

4. osobě, o jejíž předání jde, nebylo osobně doručeno rozhodnutí, avšak bude tak učiněno neprodleně po jejím předání, tato osoba bude výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo podání opravného prostředku, které umožňují její účast, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí, a bude informována o lhůtě k jeho uplatnění.

(4) Pokud vyžadující stát vydal jeden nebo více evropských zatýkacích rozkazů pro několik skutků a u některého z nich je dán důvod pro nepředání, soud rozhodne, pro které skutky se osoba předá a pro které se nepředá. Je-li však u některého skutku dán důvod pro nepředání uvedený v odstavci 2 písm. c), lze osobu do vyžadujícího státu předat pro všechny tyto skutky.

(5) Jestliže se v době rozhodování soudu osoba, o jejíž předání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při veřejném zasedání konaném o předání osoby, soud návrh státního zástupce zamítne. Stejně soud postupuje, jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d). Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, soud rozhodne o jejím propuštění. Tato rozhodnutí lze učinit i v neveřejném zasedání. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má s výjimkou stížnosti proti rozhodnutí podle věty první odkladný účinek. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu státního zástupce řízení končí; byl-li však návrh státního zástupce zamítnut z důvodu uvedeného ve větě první, vrací se řízení do předběžného šetření.

(6) Rozhodne-li soud o tom, že se osoba nepředá, a je-li tato osoba v předběžné vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění, pokud nejde o případ podle odstavce 3 písm. a). Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a byla-li současně podána stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o tom, že se osoba nepředá.

(7) O rozhodnutí podle odstavců 1 a 5 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky.

68. Na str. 293 se § 206 odst. 1 mění na

(1) Rozhodne-li soud, že se osoba předá, vezme ji zároveň do předávací vazby nebo rozhodne o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost pouze tehdy, byla-li současně podána stížnost proti

rozhodnutí o předání. Při zjednodušeném předání postupuje předseda senátu podle věty první po udělení souhlasu osoby s předáním, přičemž proti tomuto rozhodnutí není stížnost přípustná. Ustanovení hlavy čtvrté oddílu prvního trestního řádu se neužijí, s výjimkou § 70, 70a, § 71 odst. 1 věty první a § 71 odst. 2 písm. a), které se užijí přiměřeně.

69. Na str. 293 se § 207 mění na

§ 207

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o předání pro skutek, za který je možné ve vyžadujícím státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 3 roky a který spočívá v jednání, jež orgán vyžadujícího státu označí v písmenu e) oddílu I. formuláře evropského zatýkacího rozkazu⁶⁾, soud nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

70. Na str. 293 se § 208 mění na

§ 208

Zjednodušené předání

(1) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, prohlásí, že si přeje udělit souhlas s předáním do jiného členského státu, ustanovení § 203 odst. 9 písm. a), § 205 odst. 1, § 205 odst. 2 písm. a), c) a d) a § 205 odst. 3 písm. a) až c) a g) se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření, ve kterém zjišťuje rovněž existenci důvodů pro odložení předání, namísto návrhu podle § 205 odst. 1 podá návrh soudu na opatření souhlasu této osoby s předáním. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. b), e) až g) a v § 205 odst. 3 písm. d) až f), postupuje, jako by osoba, o jejíž předání jde, prohlásila o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním, neučinila; obdobně postupuje, pokud osoba, o jejíž předání jde, odvolá prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(2) Souhlas s předáním uděluje po podání návrhu státního zástupce podle odstavce 1 osoba, o jejíž předání jde, před předsedou senátu, za přítomnosti obhájce ve vazebním nebo veřejném zasedání. Před vyslovením tohoto souhlasu musí být osoba, o jejíž předání jde, poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že předání bude provedeno bez rozhodnutí o předání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s předáním nelze vzít zpět. Jde-li o občana České republiky nebo občana jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky, je třeba ho před udělením souhlasu poučit o okolnostech, pro které by podle § 205 odst. 2 písm. a) a § 205 odst. 3 písm. a) nebylo jeho předání možné, a o důsledcích postupu podle těchto ustanovení. V případě, že by přicházelo v úvahu nepředání z důvodu uvedeného v § 205 odst. 3 písm. a), je osobu třeba poučit také o tom, že nepředání je vázáno na splnění podmínek pro uznání a výkon rozhodnutí, pro které byl evropský zatýkací rozkaz vydán.

(3) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, souhlas podle odstavce 2 neudělí, řízení se vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním. Jestliže

se pro neznámý pobyt osoby, o jejíž předání jde, opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při vazebním nebo veřejném zasedání, předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1, čímž se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(4) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, souhlas podle odstavce 2 udělí, ustanovení § 205 odst. 1 se neužije a předseda senátu rozhodne ve vazebním nebo veřejném zasedání o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na Částka 190 Sbírka zákonů č. 422 / 2022 Strana 5039 vazbu předávací podle § 206 odst. 1 anebo ve veřejném zasedání o odložení předání podle § 210. Shledá-li však předseda senátu, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. b), e) až g) a v § 205 odst. 3 písm. d) až f), rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1. Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by osoba, o jejíž předání jde, nečinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d), předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu. Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek. Řízení o předání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1.

(6) Pokud osoba, o jejíž předání jde, udělí souhlas s předáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o návrhu na její předání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 205 odst. 1 zpět a soud rozhodne o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací podle § 206 odst. 1 anebo o odložení předání podle § 210. Návrh podle § 205 odst. 1 může státní zástupce vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(7) Ustanovení odstavce 6 se neužije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. b), e) až g) a v § 205 odst. 3 písm. d) až f).

(8) O pravomocných rozhodnutích podle odstavců 4 až 6 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky; nabylo-li rozhodnutí právní moci před soudem druhého stupně, informaci podá tento soud.

71. Na str. 293 se § 209 mění na

§ 209

Lhůty pro rozhodnutí

(1) Při vyřizování evropského zatýkacího rozkazu se postupuje s největším urychlením. Soud rozhodne o evropském zatýkacím rozkazu zpravidla do 60 dnů od zadržení osoby, o jejíž předání jde. Při zjednodušeném předání soud zpravidla rozhodne o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací anebo o odložení předání do 10 dnů od udělení souhlasu této osoby s předáním.

72. Na str. 293 se § 210 odst. 1, 2 a 5 mění na

(1) Soud může rozhodnout o odložení předání osoby na dobu, po kterou bude v České republice zbavena osobní svobody v souvislosti s jiným skutkem, než pro který byl vydán evropský zatýkací rozkaz, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, včetně výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky nebo které mají být na základě pravomocného rozhodnutí soudu České republiky vykonány na jejím území. Rozhodnutí o odložení předání může soud učinit při rozhodnutí o předání; výjimečně i po povolení předání, byli-li zjištěni důvody pro odložení později nebo vyvstane-li nový důvod pro odložení, a to až do provedení předání. Přitom soud vezme v úvahu zejména závažnost trestného činu, pro který má být osoba předána, závažnost trestného činu, v souvislosti s nímž je o odložení předání rozhodováno, možnost předání této osoby z vyžadujícího státu zpět do České republiky, jakož i možnost dočasného předání osoby do vyžadujícího státu. Před rozhodnutím o odložení předání si soud vyžádá stanovisko soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice nebo soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž má osoba, o jejíž předání jde, vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody na území České republiky, pokud si takové stanovisko nevyžádal již státní zástupce.

(2) Je-li rozhodnutí o odložení předání činěno při rozhodnutí o předání, ustanovení § 206 se neužije. Nachází-li se osoba, o jejíž předání jde, v předběžné vazbě, soud současně s rozhodnutím o odložení jejího předání rozhodne o jejím propuštění z takové vazby okamžikem vzetí této osoby do vazby v trestním řízení vedeném v České republice nebo okamžikem započítání výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, pro které se předání odkládá. Věta druhá se užije obdobně na rozhodnutí o propuštění osoby z předávací vazby, je-li rozhodováno o odložení předání až po rozhodnutí o předání.

(5) Pomine-li důvod odložení předání, předseda senátu rozhodne o vzetí osoby do předávací vazby. Ustanovení § 206 odst. 1 věty druhé se neužije. Nelze-li přítomnost osoby, o jejíž předání jde, při rozhodování o předávací vazbě zajistit jinak, postupuje se přiměřeně podle § 69 trestního řádu; v takovém případě se § 79 odst. 1 a § 193 odst. 1 neužijí.

73. Na str. 29 se § 211 odst. 2 a 5 mění na

(2) Po rozhodnutí o předání, jehož výkon byl odložen, může předseda senátu rozhodnout, že povolí dočasné předání osoby, která se nachází v České republice ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, do vyžadujícího státu k vykonání nezbytných úkonů trestního stíhání. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, ve které musí být dočasné předaná osoba vrácena na území České republiky, pokud tomu nebrání okolnosti vyžadujícím státem neovlivnitelné nebo jestliže by vrácení osoby ohrozilo její život nebo zdraví. Tato lhůta nesmí být delší než 1 měsíc, nachází-li se osoba ve vazbě, nebo 6 měsíců, nachází-li se osoba ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

(5) Nachází-li se osoba, která má být dočasně předána, ve vazbě v trestním řízení vedeném v České republice, může být dočasné předání povoleno pouze se souhlasem soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení takového řízení. **Nachází-li se taková osoba v zařízení pro výkon ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, vyžádá si předseda senátu před rozhodnutím o dočasném předání stanovisko tohoto zařízení.**

74. Na str. 294 se § 213 odst. 3 a 5 mění na

(1) Bylo-li rozhodnuto o nepředání osoby z důvodu uvedeného v § 205 odst. 3 písm. a), předseda senátu vyzve příslušný orgán vyžadujícího státu, aby se ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy vyjádřil, zda má být na území České republiky uznáno a vykonáno rozhodnutí, na jehož základě byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, a aby pro tyto účely doručil ověřenou kopii vykonatelného rozhodnutí a jeho překlad do českého jazyka, pokud již nebyly opatřeny v průběhu předávacího řízení.

(5) K uznání a výkonu vykonatelného rozhodnutí vyžadujícího státu je příslušný soud, který v prvním stupni rozhodoval, zda se osoba předá. Přitom postupuje přiměřeně podle části třetí hlavy IV dílu 1 oddílů 1 až 3, s výjimkou ustanovení § 119, § 121 odst. 1 až 4, § 122 odst. 2 až 4, § 123 odst. 3, § 127 odst. 1, 2 a 7, § 128, 129, 134 a 135; namísto rozhodnutí o zamítnutí návrhu ministerstva podle § 125 odst. 1 a § 127 odst. 6 rozhodne o zamítnutí uznání rozhodnutí vyžadujícího státu. Pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie⁹⁾, postupuje soud přiměřeně podle hlavy VIII. V případě občana jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, který byl předán do jiného členského státu na základě ujištění podle § 203 odst. 6, **nebo občana jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky**, ohledně něhož bylo rozhodnuto o nepředání do jiného členského státu z důvodu uvedeného v § 205 odst. 3 písm. a), se § 120 odst. 1 písm. i) neužije a souhlas soudu podle § 299 odst. 3 se považuje za udělený.

75. Na str. 295 se § 218 odst. 1, 2, 4 a 5 mění na

(1) Byly-li orgánům České republiky doručeny na tutéž osobu evropský zatýkácí rozkaz a žádost o vydání, rozhodne soud na návrh státního zástupce nejprve o předání podle § 205 a o přípustnosti vydání podle § 95. Po právní moci rozhodnutí, že se osoba předá, a rozhodnutí o přípustnosti vydání předseda senátu neprodleně předloží věc ministerstvu. Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o správnosti rozhodnutí soudu o přípustnosti vydání, podá Nejvyššímu soudu návrh na přezkoumání takového rozhodnutí nejpozději do **1 měsíce** ode dne, kdy byla věc ministerstvu předložena; Nejvyšší soud rozhodne o takovém návrhu neprodleně.

(2) Nepodal-li ministr spravedlnosti návrh na přezkoumání rozhodnutí, že vydání je přípustné, rozhodne ve lhůtě **1 měsíce** ode dne, kdy byla věc ministerstvu předložena, o tom, zda se upřednostní vydání. Rozhodl-li Nejvyšší soud, že vydání je přípustné, nebo zamítl-li návrh ministra spravedlnosti na přezkoumání rozhodnutí, že vydání je přípustné, ministr spravedlnosti rozhodne ve lhůtě 15 dnů od vrácení věci Nejvyšším soudem o tom, zda se upřednostní vydání. Zváží přitom všechny okolnosti, zejména závažnost a místo spáchání trestných činů, datum doručení evropského zatýkácího rozkazu a doručení žádosti o vydání a zda jde o předání nebo vydání za účelem trestního stíhání nebo výkonu nepodmíněného

trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

(4) V případě, že se neupřednostní vydání, ministerstvo neprodleně o této skutečnosti vyrozumí soud, který dále postupuje podle § 213. **Pokud soud rozhodl podle § 95, že je přípustné vydání osoby do státu, který o její vydání rovněž požádal, považuje se toto rozhodnutí za udělení souhlasu s vydáním osoby do tohoto dalšího státu.**

(5) V případě upřednostnění vydání ministr spravedlnosti současně rozhodne, že se vydání povoluje. O tomto rozhodnutí ministerstvo neprodleně vyrozumí soud. **Současně může ministr spravedlnosti udělit souhlas s vydáním této osoby do dalšího státu, který o její předání požádal; v takovém případě se rozhodnutí podle § 205 odst. 1 o tom, že se osoba předává, považuje pro účely udělení souhlasu s jejím vydáním do tohoto dalšího státu za vyslovení přípustnosti vydání podle § 95 odst. 1. Ministerstvo neprodleně vyrozumí soud o rozhodnutí ministra spravedlnosti.** Soud po vyrozumění usnesením zruší své rozhodnutí o **předávací vazbě podle § 206** a v řízení o vydání neprodleně postupuje podle § 101.

76. Na str. 296 se § 225 odst. 1 a 2 mění na

(1) Na předání osoby z České republiky do Islandu nebo Norska a na související úkony se přiměřeně užití ustanovení této hlavy o evropském zatýkáčím rozkazu. Ustanovení § 205 odst. 3 písm. b) a § 207 se neužijí. Ustanovení § 209 odst. 3 se neužije, pokud jde o informování Eurojustu.

(2) Osoba, o jejíž předání jde, se do Islandu nebo Norska **nemusí předat** také v případě, že

- by** skutek **nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání, ohledně něhož nelze z důvodu nedostatku oboustranné trestnosti odmítnout výkon zatýkáčím rozkazu podle Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem¹¹⁾; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání jen z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu, nebo
- trestný čin, pro který byl zatýkáčím rozkaz vydán, má výlučně politický charakter a ze strany vyžadujícího státu není zaručena vzájemnost¹²⁾.

77. Na str. 296 se za § 225 vkládá nový Díl 5 a § 225a ve znění

Díl 5

Předání se Spojeným královstvím

§ 225a

Předávání osob mezi Českou republikou a Spojeným královstvím se uskutečňuje na základě Dohody mezi Unií a Spojeným královstvím za přiměřeného užití ustanovení této hlavy o předání na základě evropského zatýkáčím rozkazu.

78. Na str. 296 se mění název Hlavy III, nadpis Dílu 1 a nově se vkládá Oddíl 1

HLAVA III

ZAJIŠTĚNÍ VĚCI A MAJETKU

Díl 1

Příkaz k zajištění věci ve vztahu k členským státům, které nejsou vázány nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805

Oddíl 1

Společná ustanovení

79. Na str. 296 se § 226 odst. 1 a 2 mění na

(1) Ustanovení **tohoto dílu** se užití na věc, která je nástrojem trestné činnosti, nebo na věc, která je výnosem z trestné činnosti, anebo na věc, která je náhradní hodnotou, má-li být zajištěna v jiném členském státu na základě příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem nebo má-li být zajištěna v České republice na základě příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu v trestním řízení pro účely propadnutí nebo zabránění.

(2) Podle této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie¹³⁾.

80. Na str. 297 se § 228 odst. 1 a 2 mění na

(1) Nestanoví-li **tento díl** jinak, použijí se na zajištění věci ustanovení části třetí hlavy I.

(2) Ustanovení **tohoto dílu** nevylučují postup podle ustanovení části třetí hlavy I.

81. Na str. 297 se mění název Díl 2 na Oddíl 2

Oddíl 2

Zajištění věci v jiném členském státu

82. Na str. 297 se § 229 odst. 2 mění na

(2) Osvědčení připojené k příkazu k zajištění věci obsahuje pokyn, aby věc zůstala zajištěna v jiném členském státu do doby vyřízení žádosti o uznání a výkon rozhodnutí o propadnutí nebo zabránění, nebo má-li věc propadnout nebo být zabráněna v jiném členském státu na základě rozhodnutí soudu zasláního k uznání a výkonu podle hlavy VII **oddílu 2**, do doby uznání a výkonu takového rozhodnutí.

83. Na str. 297 se mění název Dílu 3 na Oddíl 3

Oddíl 3

Zajištění věci v České republice

84. Na str. 297 se § 233 mění na

§ 233

Uznání a výkon příkazu k zajištění věci

(1) Justiční orgán uzná příkaz k zajištění věci, **pokud nevyužije** některý z důvodů **pro jeho neuznání** uvedených v **odstavcích 4 a 5**, a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle hlavy čtvrté oddílu čtvrtého trestního řádu, ledaže **odloží výkon rozhodnutí** nebo výkon rozhodnutí nelze provést, neboť věc, která je předmětem zajištění, se ztratila, byla zničena nebo ji nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se měla nacházet, nebylo v osvědčení označeno dostatečně přesně.

(2) **Příkaz k zajištění věci vydaný pro účely zajištění výkonu rozhodnutí, na jehož základě má být zaplacená peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, justiční orgán uzná tak, že vydá rozhodnutí o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g trestního řádu až do výše před-**

pokládaného výnosu z trestné činnosti.

(3) Prohlídka podle hlavy čtvrté oddílu pátého trestního řádu lze při výkonu příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu provést pouze za podmínky, že skutek by byl trestným činem i podle práva České republiky.

(4) Justiční orgán neuzná **příkaz k zajištění věci, pokud nebyl vydán v trestním řízení v jiném členském státu.**

(5) **Justiční orgán nemusí uznat** příkaz k zajištění věci, pokud

- by** skutek **nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedené v § 234; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze příkaz k zajištění věci vydaný justičním orgánem jiného členského státu uznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- jeho uznání a výkon by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- zajištění věci brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- věc, která je předmětem zajištění, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabránění, **nebo**
- k takovému příkazu není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu příkazu nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.**

(6) **Rozhodnutí podle odstavců 1, 4 a 5 učiní justiční orgán neprodleně.**

(7) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz k zajištění věci směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud.

(8) Justiční orgán **neprodleně** před rozhodnutím o neuznání **z důvodu uvedeného v odstavci 5 písm. e)** vyzve justiční orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak nečiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, **nemusí uznat** příkaz.

(9) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění věci uznává, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl příkaz vydán.

(10) Justiční orgán neprodleně informuje justiční orgán jiného členského státu o uznání nebo neuznání příkazu, o zajištění výkonu rozhodnutí nebo o skutečnostech bránících provedení výkonu rozhodnutí, o podání stížnosti proti rozhodnutí, že se příkaz k zajištění věci uznává, a o výsledku řízení o této stížnosti.

85. Na str. 298 se § 234 mění na

§ 234

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v jiném členském státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s hor-

ní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a který spočívá v jednání, jež justiční orgán jiného členského státu označí v písmenu i) oddílu 1. formuláře osvědčení¹⁴⁾, justiční orgán nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

86. Na str. 298 se § 235 odst. 1 mění na

(1) Justiční orgán může **odložit výkon** rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění věci, jestliže

87. Na str. 298 se mění název Dílu 4 na Oddíl 4

Oddíl 4

Regresní nároky

88. Na str. 298 se za § 238 se vkládá nový Díl 2 ve znění

Díl 2

Příkaz k zajištění ve vztahu k členským státům vázaným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 238a

Působnost

Podle tohoto dílu se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 238b

Součinnost

(1) Ministerstvo na základě žádosti soudu nebo orgánu jiného členského státu a Nejvyšší státní zastupitelství na základě žádosti státního zástupce nebo orgánu jiného členského státu poskytnou součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu, kterému má být zaslán příkaz k zajištění, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem vykonávajícího státu pro uznání a výkon příkazu k zajištění.

(2) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů k zajištění zasláných do jiných členských států k uznání a výkonu, o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto příkazů v jiných členských státech a o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů k zajištění vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.

Oddíl 2

Zajištění v jiném členském státu

§ 238c

Příkaz k zajištění

(1) Příkazem k zajištění vydaným orgánem České republiky je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 rozhodnutí o zajištění majetku nebo jeho části anebo věci, pokud je vydáno státním zástupcem a v řízení před soudem předsedou senátu nebo soudem.

(2) Příkaz k zajištění lze vydat i po právní moci rozhodnutí o propadnutí nebo zabránění majetku nebo jeho části anebo věci, nebylo-li možné tak učinit z důležitých důvodů dříve.

(3) Osobě, vůči níž příkaz k zajištění směřuje, se tento příkaz doručí až poté, co orgán jiného členského státu za-

jistil jeho výkon v tomto jiném členském státu, nebo odmítá tento příkaz uznat nebo vykonat.

§ 238d

Vydání zajištěného majetku poškozenému

(1) Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o rozhodnutí o vydání majetku poškozenému podle § 80 trestního řádu, pokud byl tento majetek zajištěn v jiném členském státě na základě příkazu k zajištění, neprodleně poté, co toto rozhodnutí nabylo právní moci.

(2) Justiční orgán poskytne jinému členskému státu na jeho žádost součinnost potřebnou k vydání majetku poškozenému.

Oddíl 3

Zajištění v České republice

§ 238e

Příslušnost

Pro stanovení příslušnosti k rozhodování o uznání příkazu k zajištění vydaného orgánem jiného členského státu a k zajištění výkonu rozhodnutí o uznání tohoto příkazu se použijí obdobně § 48 odst. 4, § 48 odst. 5 věta první a § 48 odst. 6 až 8.

§ 238f

Oboustranná trestnost

Příkaz k zajištění vydaný orgánem jiného členského státu pro skutek, který spočívá v jiném jednání než uvedené v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, lze uznat a vykonat pouze v případě, že skutek by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

§ 238g

Vynětí z pravomoci

Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz k zajištění vydaný orgánem jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud.

§ 238h

Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění

(1) O uznání příkazu k zajištění a zajištění jeho výkonu nebo o odmítnutí jeho uznání nebo zajištění jeho výkonu rozhodne justiční orgán usnesením.

(2) Justiční orgán neprodleně rozhodne o uznání příkazu k zajištění a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle trestního řádu, pokud nevyužije některý z důvodů uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, pro které

a) lze odmítnout uznání a výkon příkazu k zajištění,

b) lze odložit výkon příkazu k zajištění, nebo

c) příkaz k zajištění není možné vykonat.

(3) V případě rozhodnutí podle čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 justiční orgán v usnesení uvede, z jakých důvodů upřednostnil výkon daného příkazu k zajištění.

(4) Výkon příkazu k zajištění jiného členského státu, na jehož základě má být zaplacen peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, justiční orgán zajistí tak, že vydá rozhodnutí o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g trestního řádu až do výše předpokládaného výnosu z trestné činnosti.

(5) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění uznává a zajišťuje se jeho výkon, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu.

§ 238i

Odložení výkonu příkazu k zajištění

Justiční orgán odloží výkon příkazu k zajištění podle čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 opatřením.

§ 238j

Nakládání se zajištěným majetkem

Justiční orgán může rozhodnout o zrušení nebo omezení zajištění majetku podle trestního řádu nebo postupovat podle § 80 až 81b trestního řádu, pokud

- a) byl informován, že v jiném členském státu došlo k zrušení příkazu k zajištění nebo k zrušení anebo omezení zajištění majetku,
- b) jde o případ uvedený v čl. 8 odst. 4 větě poslední nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, nebo
- c) jde o případ uvedený v čl. 12 odst. 2 větě poslední nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 238k

Vydání zajištěného majetku poškozenému

(1) Pokud jiný členský stát vydá rozhodnutí o vrácení zajištěného majetku poškozenému a jsou splněny podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, justiční orgán rozhodne o vydání majetku poškozenému postupem podle trestního řádu; po dohodě s jiným členským státem může zajistit vrácení majetku i prostřednictvím tohoto členského státu.

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro vydání zajištěného majetku poškozenému a na základě konzultací podle čl. 29 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebyl dohodnut jiný postup, justiční orgán rozhodne o tom, že majetek poškozenému nevydá, pokud neučiní jiné rozhodnutí podle § 80 trestního řádu. Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o tom, že v důsledku rozhodnutí uvedeného ve větě první nelze majetek poškozenému vydat.

(3) Proti rozhodnutí o nevydání majetku podle odstavce 2 je přípustná stížnost.

Oddíl 4

Vzájemné nároky

§ 238l

Sdílení nákladů

(1) K podání návrhu jinému členskému státu na sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu k zajištění v České republice podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a k uzavření dohody o sdílení těchto nákladů je příslušný justiční orgán, který je příslušný k uznání příkazu k zajištění.

(2) Ke konzultacím a uzavření dohody o sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu k zajištění v jiném členském státu podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušný justiční orgán, který vydal příkaz k zajištění; není-li účetní jednotkou, činí tak se souhlasem účetní jednotky, pod kterou spadá.

§ 238m

Regresní nároky

Ministerstvo je příslušné k úhradě vyplacené náhrady škody jinému členskému státu, k požadování úhrady vyplacené náhrady škody po jiném členském státu a k uzavření dohody o výši úhrady vyplacené náhrady škody podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

89. Na str. 298 se § 239 odst. 2 mění na

(2) Podle tohoto dílu a dílu 3 se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného předpisu Evropské unie¹⁶⁾.

90. Na str. 299 se § 241 odst. 3 mění na

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu a dílu 3 příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.

91. Na str. 299 se § 242 odst. 2 mění na

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí může ukončit. V takovém případě o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

92. Na str. 299 se § 243 odst. 1 a 2 mění na

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v jiném členském státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 3 roky a který spočívá v jednání, jež orgán jiného členského státu označí v písmenu f) bodu 2 formuláře osvědčení¹⁷⁾, samosoudce pro účely rozhodnutí o tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky. Tím není dotčen § 246 odst. 2 písm. b).

93. Na str. 299 se § 244 odst. 3 a 4 mění na

(3) Rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven. Nelze-li rozhodnutí doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, samosoudce může řízení ukončit. V takovém případě o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(4) Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přizpůsobení uloženého opatření, včetně omezení délky jeho trvání na nejvyšší přípustnou dobu stanovenou trestním řádem, samosoudce neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání nebo přizpůsobení informuje i o důvodech takového postupu. Samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu i o tom, že proti jeho rozhodnutí byla podána

stížnost, jakož i o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci.

94. Na str. 300 se § 245 odst. 1 a 3 mění na

(1) Samosoudce **nemusí uznat** rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- b) **by** skutek **nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 243; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- f) trestní odpovědnost je podle právního řádu České republiky promlčena a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů **České republiky, nebo**

- g) **takové rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.**

(3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. g) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak ne učiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.

95. Na str. 300 se § 246 odst. 1 mění na

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 242 odst. 2 nebo 3 nebo v § 244 odst. 1, anebo **nevyužije-li samosoudce některý z důvodů** pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, uzná takové rozhodnutí na území České republiky. Spolu s rozhodnutím příslušného orgánu jiného členského státu o uložení náhradního opatření za vazbu vždy také uzná rozhodnutí příslušného orgánu jiného členského státu o vazbě.

96. Na str. 300 se § 247 odst. 1 a 2 mění na

(1) Proti rozhodnutí podle § 245 odst. 1 nebo § 246 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

(2) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí a ukončí řízení, shledá-li důvod uvedený v § 242 odst. 2 nebo 3. **Shledá-li důvod uvedený v § 242 odst. 2, může ukončit řízení.** Shledá-li důvod uvedený v § 242 odst. 3, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.

97. Na str. 300 se § 249 odst. 2 mění na

(2) Pokud příslušný orgán jiného členského státu ani po opakovaném vyrozumění o skutečnostech uvedených v odstavci 1 nepřijme žádné rozhodnutí, samosoudce jej vyzve, aby takové

rozhodnutí učinil v jím stanovené přiměřené lhůtě a zároveň jej upozorní na následky spojené s nečinností. Neobdrží-li samosoudce takové rozhodnutí ve stanovené lhůtě, aniž by příslušný orgán jiného členského státu uvedl podstatné důvody, pro které výzvě nevyhověl, **může učinit** opatření směřující k ukončení výkonu opatření nahrazujícího vazbu. O tomto postupu samosoudce neprodlené vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

98. Na str. 301 se § 251 odst. 3 mění na

(3) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie¹⁶⁾.

99. Na str. 302 se § 255 mění na

§ 255

Předání osoby

Byl-li justiční orgán vyrozuměn příslušným orgánem jiného členského státu o tom, že obviněný porušil povinnosti uložené v rámci uznaného opatření nahrazujícího vazbu a trvají-li důvody vazby, **může** soud, který vede trestní řízení, a v přípravě řízení na návrh státního zástupce soudce **vydat** evropský zatýkací rozkaz za účelem předání obviněného do České republiky; při předání obviněného do České republiky se postupuje podle hlavy II dílu 2.

100. Na str. 302 se § 257 mění na

§ 257

Podle této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie²¹⁾.

101. Na str. 330 se § 261 odst. 2 mění na

(2) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie²²⁾.

102. Na str. 303 se § 263 odst. 3 mění na

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu příslušný, postoupí je neprodlené příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § § 188 odst. 1 písm. a) **trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

103. Na str. 303 se § 264 odst. 2 mění na

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce může řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí **ukončit. V takovém případě** o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodlené vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

104. Na str. 303 se § 265 mění na

§ 265

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, který spočívá v jednání, jež orgán jiného členského státu označí v písmenu g) odst. 3 formuláře osvědčení²³⁾, samosoudce pro účely rozhodnutí o tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nezjišťuje, zda

skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva **České republiky**. Tím není dotčen § 268 odst. 2.

105. Na str. 304 se § 267 mění na

§ 267

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce **nemusí uznat** rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- b) **by** skutek **nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 265; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- e) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, **ledaž**
 - 1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
 - 2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby jí na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
 - 3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,
- f) **uložený peněžitý trest nebo plnění je nižší než 70 EUR; částka uvedená v jiné měně se přepočte z cizí měny na euro podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno,**
- g) **nárok na plnění nebo na výkon sankce uložené takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,**
- h) jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný
 - 1. zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo
 - 2. mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat nebo jinak postihnout, pokud by byl spáchán mimo území České republiky, nebo
- i) **takové** rozhodnutí neobdržel, k **takovému** rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném **formuláři**, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhod-

nutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(2) **Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.**

(3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. i) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak ne učiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, **nemusí uznat** rozhodnutí.

(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. e) nebo g), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

106. Na str. 304 se § 268 odst. 1, 5 a 7 mění na

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 264 odst. 2 nebo 3 nebo v § 266 odst. 1, anebo **nevyužije-li samosoudce některý z důvodů** pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, uzná takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se peněžitá sankce nebo jiné peněžité plnění uložené tímto rozhodnutím vykoná.

(5) Peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění uložené rozhodnutím jiného členského státu samosoudce přepočte z cizí měny na českou měnu podle **kurzu** vyhlášeného Českou národní bankou **pro den**, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno.

(7) V případě, že jiný členský stát v osvědčení připouští možnost přeměnit nevykonaný peněžitý trest v trest odnětí svobody, samosoudce **pro případ takové přeměny** stanoví počet denních sazeb tak, aby dvojnásobek počtu denních sazeb nebo v případě mladistvých počet denních sazeb odpovídal výši trestu odnětí svobody, která je v osvědčení tímto státem uvedena; stanovený počet denních sazeb nesmí přesahovat nejvyšší počet denních sazeb uvedený v trestním zákoně.

107. Na str. 305 se § 269 odst. 2 mění na

(2) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí a ukončí řízení, shledá-li **důvod uvedený v § 264 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li** důvod uvedený v § 264 odst. 2 nebo 3. Shledá-li důvod uvedený v § 264 odst. 3, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.

108. Na str. 305 se § 273 odst. 3 mění na

(3) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie²²⁾.

109. Na str. 306 se mění nadpis Dílu 1 a vkládá Oddíl 1

Díl 1

Rozhodnutí ukládající propadnutí nebo zabrání majetku nebo věci ve vztahu k členským státům, které nejsou vázány nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805

Oddíl 1

Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího propadnutí nebo zabrání majetku nebo věci

110. Na str. 306 se § 278 odst. 4 mění na

(4) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie²⁶⁾.

111. Na str. 306 se § 280 odst. 1 a 3 mění na

(1) K postupu podle tohoto **oddílu je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se nachází majetek, kterého se toto rozhodnutí týká. Nelze-li určit příslušnost soudu podle věty první, je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, a nelze-li takové místo zjistit, je příslušný krajský soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt; v případě právnické osoby je příslušný krajský soud, v jehož obvodu má sídlo. Je-li dána příslušnost několika soudů, je příslušný ten z nich, u něhož bylo řízení o uznání a výkonu zahájeno nejdříve.**

(3) Bylo-li rozhodnutí soudu jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § § 188 odst. 1 písm. a) **trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

112. Na str. 307 se § 281 odst. 1 mění na

(1) Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu se zahajuje okamžikem, kdy bylo příslušnému soudu doručeno rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením, popřípadě alespoň osvědčení, nebo rozhodnutí jiného členského státu s požadavkem na postup podle tohoto dílu. Není-li majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání jde, zajištěn, samosoudce **upozorní orgán jiného členského státu, že pro účely zajištění úspěšného výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabrání je nutné, aby požádal o zajištění takového majetku nebo vydal příkaz k jeho zajištění.**

113. Na str. 307 se § 282 mění na

§ 282

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v jiném členském státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a který spočívá v jednání, jež orgán jiného členského státu označí v písmenu i) bodu 2.3 formuláře osvědčení²⁷⁾, samosoudce pro účely rozhodnutí o tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

114. Na str. 307 se § 283 odst. 2 mění na

(2) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná

a vykoná, nebo zda se rozhodnutí neuzná, rozhodne samosoudce bez zbytečného odkladu; před rozhodnutím si vyžádá písemné vyjádření státního zástupce. Považuje-li to za potřebné pro účely rozhodnutí, nařídí veřejné zasedání. Nachází-li se osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, v cizím státu ve vazbě, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, o veřejném zasedání se nevyrozumívá a veřejné zasedání se koná za přítomnosti jejího obhájce. **Pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, poté, co bylo v jiném členském státu pravomocně rozhodnuto, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou, je oprávněn zúčastnit se veřejného zasedání její opatrovník; § 239a trestního řádu se užije obdobně.** Rozhodnutí samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven.

115. Na str. 307 se § 284 mění na

§ 284

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce neuzná **rozhodnutí jiného členského státu, pokud**

- a) **majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání jde, již propadl nebo byl zabrán, ztratil se, byl zničen nebo jej nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení, nebo takové místo není v osvědčení uvedeno dostatečně přesně,**
 - b) **trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabrání majetku, jež byly uloženy rozhodnutím jiného členského státu, již byly zcela vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požadovanou částku v jiném státu dobrovolně uhradila.**
- (2) **Samosoudce nemusí uznat** rozhodnutí jiného členského státu, pokud
- b) **by** skutek **nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 282; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,

f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, **ledaže**

1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,

2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo

3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení,

opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,

g) **výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a také rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,**

h) **jde o rozhodnutí**

1. vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku,

2. vydané pro skutek spáchaný mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat, pokud by byl spáchán mimo území České republiky,

3. uvedené v § 278 odst. 2, a to v rozsahu, v jakém nelze vyslovit zabránění části takového majetku v obdobném trestním řízení vedeném v České republice, nebo

4. uvedené v § 278 odst. 3, **nebo**

i) **takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.**

(3) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(4) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 2 písm. i) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, **nemusí uznat** rozhodnutí.

(5) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo b) nebo v odstavci 2 písm. a), e), f) **nebo h) bodu 1** nebo 2, samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

116. Na str. 308 se § 285 mění na

§ 285

Uznání

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 281 odst. 2 nebo 3 nebo v § 283 odst. 1, anebo **nevyužije-li samosoudce** důvod pro neuznání nebo odložení uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu, uzná také rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto rozhodnutím vykoná; ustanovení § 124 odst. 2 a 3 se přitom užití obdobně.

(2) **Rozhodnutí jiného členského státu, na jehož základě má být zaplacena peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, samosoudce uzná tak, že vysloví propadnutí nebo zabrání peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících obviněnému nebo zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v cizozemském rozhodnutí.**

(3) Je-li předmětem propadnutí nebo zabrání peněžitá částka, samosoudce ji přepočte z cizí měny na českou měnu podle **kurzu** vyhlášeného Českou národní bankou **pro den**, kdy bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

(4) V případě, že je samosoudce před uznáním rozhodnutí jiného členského státu informován o tom, že trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabrání majetku uložené takovým rozhodnutím byly již částečně vykonány v jiném státu, nebo o jiné skutečnosti, v jejímž důsledku se rozhodnutí jiného členského státu stalo zčásti nevykonatelným, uzná rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu. V rozhodnutí v takovém případě stanoví, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Před rozhodnutím o částečném uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu si samosoudce vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, zda s takovým postupem souhlasí, nebo zda vezme rozhodnutí s osvědčením zpět.

117. Na str. 308 se § 288 odst. 1 a 3 mění na

(1) Proti rozhodnutí podle § 284 odst. 1 a 2, § 285 nebo podle § 286 odst. 1 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

(3) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí a ukončí řízení, shledá-li **důvod uvedený v § 281 odst. 2, může ukončit řízení. Shledá-li** důvod uvedený v § 281 odst. 2 nebo 3. Shledá-li důvod uvedený v § 281 odst. 3, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.

118. Na str. 309 se § 289 odst. 1 a 4 mění na

(1) Není-li dále stanoveno jinak, při výkonu trestu nebo ochranného opatření se postupuje obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu. Není-li to zřejmé z rozhodnutí, vyrozumí samosoudce organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu, a uvede, kdy rozhodnutí nabylo právní moci. **Samosoudce upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek s jiným členským státem postupem** podle § 290 a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému orgánu jiného členského státu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.

(4) Informuje-li příslušný orgán jiného členského státu ve stanovené lhůtě o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, samosoudce o této

skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Následně samosoudce zruší své předchozí rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku, samosoudce po zrušení svého předchozího rozhodnutí uzná rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu. **Je-li to potřebné pro zajištění výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu, rozhodne též o zajištění majetku, kterého se rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu týká.** Zrušující rozhodnutí a případně též nové rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, organizační složce státu uvedené v odstavci 1 a příslušnému orgánu jiného členského státu.

119. Na str. 309 se § 290 odst. 5, 7 a 8 mění na

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 a § 291 se užití, nedohodně-li se Česká republika s jiným členským státem ohledně sdílení **majetku jinak**. K uzavření dohody je příslušné Ministerstvo financí; návrh na uzavření takové dohody mu může podat soud, který rozhodl o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu v prvním stupni. Na žádost poskytne soud Ministerstvu financí potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(7) **Přepočtení sdílených peněžních prostředků na euro se provádí podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet organizační složky státu uvedené v odstavci 6.**

(8) **Samosoudce vyrozumí orgán jiného členského státu, který mu zaslal rozhodnutí za účelem uznání a výkonu, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení majetku a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody ohledně sdílení majetku.**

120. Na str. 309 se § 291 mění na

§ 291 Náklady řízení

Náklady řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu nese Česká republika. **Pokud samosoudce považuje tyto náklady za mimořádně vysoké, postupuje obdobně podle § 55.**

121. Na str. 309 se mění název Dílu 2 na Oddíl 2

Oddíl 2

Zajištění výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabránění majetku nebo věcí v jiném členském státu

122. Na str. 309 se § 292 odst. 2 mění na

(2) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie²⁵⁾.

123. Na str. 310 se § 293 odst. 3 mění na

(3) Rozhodnutí zašle soud příslušnému orgánu jiného členského státu spolu s osvědčením na stanoveném formuláři²⁷⁾ přeloženým do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků tohoto členského státu nebo do jazyka, v němž tento členský stát osvědčení podle svého prohlášení²⁸⁾ přijímá. Soud zároveň uvede, jaké organizační složce státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních

vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, má být předána část sdíleného majetku, bude-li rozhodnutí v jiném členském státu uznáno a **vykonáno**, a **jaká organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku**. Zaslá-li soud rozhodnutí za účelem jeho uznání a výkonu do více členských států, vyrozumí o této skutečnosti všechny dotčené státy.

124. Na str. 310 se vkládá § 295a

§ 295a Náklady

Pokud příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o tom, že náklady spojené s uznáním a výkonem rozhodnutí považuje za mimořádně vysoké, soud postupuje obdobně podle § 46.

125. Na str. 310 se mění název Dílu 3 na Oddíl 3

Oddíl 3 Regresní nároky

126. Na str. 310 se za § 297 vkládá nový Díl 2 ve znění

Díl 2

Příkaz ke konfiskaci ve vztahu k členským státům vázaným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805

Oddíl 1 Společná ustanovení

§ 297a

Působnost

Podle tohoto dílu se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 297b

Součinnost

(1) **Ministerstvo na základě žádosti soudu nebo orgánu jiného členského státu poskytne součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu, kterému má být zaslán příkaz ke konfiskaci, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem vykonávajícího státu pro uznání a výkon příkazu ke konfiskaci.**

(2) **Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů ke konfiskaci zaslaných do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto příkazů v jiných členských státech a o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů ke konfiskaci vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.**

Oddíl 2

Uznání a výkon příkazu ke konfiskaci vydaného jiným členským státem

§ 297c

Příslušnost

(1) **Na určení příslušnosti soudu k postupu podle tohoto oddílu se užije obdobně § 280 odst. 1 a 2.**

(2) **Má-li soud, kterému byl příkaz ke konfiskaci postoupen podle čl. 14 odst. 8 nařízení Evropského parlamen-**

tu a Rady (EU) 2018/1805, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.

§ 297d

Zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci

Není-li majetek, o jehož propadnutí nebo zabránění jde, zajištěn, samosoudce upozorní orgán jiného členského státu, že pro účely zajištění úspěšného výkonu příkazu ke konfiskaci je nutné, aby vydal příkaz k zajištění.

§ 297e

Oboustranná trestnost

Příkaz ke konfiskaci vydaný orgánem jiného členského státu pro skutek, který spočívá v jiném jednání než uvedeném v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, lze uznat a vykonat pouze v případě, že skutek by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

§ 297f

Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci

(1) Na rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci se přiměřeně užije § 283 odst. 2.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.

(3) V případě rozhodnutí podle čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 samosoudce v usnesení uvede, z jakých důvodů upřednostnil výkon daného příkazu ke konfiskaci.

(4) Proti rozhodnutí, kterým se uznává a vykonává příkaz ke konfiskaci, nebo kterým se odmítá uznání a výkon příkazu ke konfiskaci, je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

§ 297g

Uznání příkazu ke konfiskaci

(1) Pokud samosoudce uzná příkaz ke konfiskaci na území České republiky, současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto příkazem vykoná. Ustanovení § 124 odst. 2 a 3 se užije obdobně.

(2) Příkaz ke konfiskaci, na jehož základě má být zaplácena peněžité částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, samosoudce uzná tak, že vysloví propadnutí nebo zabránění peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících obviněnému nebo zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v cizozemském rozhodnutí.

(3) V případě, že je samosoudce před uznáním příkazu ke konfiskaci informován o tom, že trest nebo ochranné opatření uložené příkazem ke konfiskaci byly již částečně vykonány v jiném státu, nebo o jiné skutečnosti, v jejímž důsledku se příkaz ke konfiskaci stal zčásti nevykonatelným, samosoudce uzná příkaz ke konfiskaci ve zbylém rozsahu. V rozhodnutí v takovém případě samosoudce stanoví, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Obdobně samosoudce postupuje, pokud jiný členský stát vydal rozhodnutí o vrácení části majetku poškozenému a jsou splněny podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 pro vydání této části majetku poškozenému.

§ 297h

Výkon uznaného příkazu ke konfiskaci

(1) Za účelem zajištění výkonu uznaného příkazu ke konfiskaci samosoudce vyrozumí organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, zda jde o majetkovou trestní sankci; v případě pochybnosti se dotáže orgánu jiného členského státu. Není-li to zřejmé z rozhodnutí, vyrozumí samosoudce tuto organizační složku státu o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na základě uznaného příkazu ke konfiskaci jiného členského státu, a uvede, kdy rozhodnutí o uznání nabylo právní moci. Nejde-li o majetkovou trestní sankci, samosoudce upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek s jiným členským státem postupem podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému orgánu jiného členského státu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.

(2) Samosoudce dále neprodleně upozorní orgán jiného členského státu, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci jiného členského státu informován o důvodu bránícím propadnutí nebo zabránění takového majetku, s takovým majetkem bude dále nakládáno jako s majetkem České republiky.

(3) Informuje-li orgán jiného členského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o důvodu bránícím propadnutí nebo zabránění majetku nebo jeho části, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Následně samosoudce zruší své předchozí rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku, samosoudce po zrušení svého předchozího rozhodnutí uzná příkaz ke konfiskaci ve zbylém rozsahu. Je-li to potřebné pro zajištění výkonu uznaného příkazu ke konfiskaci, rozhodne též o zajištění majetku, kterého se rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci týká. Zrušující rozhodnutí a případně též nové rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci ve zbylém rozsahu samosoudce doručí osobě, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, a organizační složce státu uvedené v odstavci 1.

(4) Informuje-li orgán jiného členského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o tom, že propadlý nebo zabraný majetek má být na základě rozhodnutí jiného členského státu vrácen poškozenému nebo že probíhá řízení o vrácení propadlého nebo zabraného majetku poškozenému, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Je-li výsledkem řízení v jiném členském státu rozhodnutí o vrácení majetku poškozenému, samosoudce postupuje obdobně podle odstavce 3 a zároveň rozhodne o vydání majetku poškozenému; přitom postupuje přiměřeně podle § 80 trestního řádu.

(5) Vyrozumí-li orgán jiného členského státu samosoudce ještě před skončením lhůty uvedené v odstavci 2 o tom, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabránění takového majetku, samosoudce o této skutečnosti neprodleně informuje organizační složku státu uvedenou v odstavci 1.

(6) Pokud je samosoudce orgánem jiného členského státu vyzooměn o rozhodnutí, kterým byl poškozenuému v jiném členském státu přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, nebo o skutečnosti, že v tomto členském státě probíhá řízení o takovém nároku poškozenuého, samosoudce předá tuto informaci ministerstvu a zašle mu pravomocné rozhodnutí, kterým byl uznán příkaz ke konfiskaci, pro účely postupu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. Samosoudce vyzoomurá ministerstvo o tom, na jaký účet má příslušnou část sdíleného majetku zaslat, a o dalších skutečnostech týkajících se majetkové trestní sankce významných z hlediska uspokojení nároků poškozenuých podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

(7) Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při výkonu trestu nebo ochranného opatření obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu.

§ 297i

Odložení výkonu příkazu ke konfiskaci

Samosoudce odloží výkon příkazu ke konfiskaci podle čl. 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 opatřením.

Oddíl 3

Zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu

§ 297j

Příkaz ke konfiskaci

(1) Příkazem ke konfiskaci je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 rozhodnutí soudu, kterým se ukládá propadnutí nebo zabránění majetku nebo jeho části anebo věci.

(2) K zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu je příslušný soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

§ 297k

Informační povinnost

(1) Předseda senátu neprodleně vyzoomurá ministerstvo o tom, že zaslal příkaz ke konfiskaci ukládající majetkovou trestní sankci jinému členskému státu za účelem uznání a výkonu, a o výsledku řízení o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu.

(2) Předseda senátu na základě informace od ministerstva neprodleně vyzoomurá orgán jiného členského státu o tom, že

- a) existuje oprávněná osoba podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, jejíž právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva nezanklo, pokud tuto skutečnost neuvvedl již v osvědčení o vydání příkazu ke konfiskaci,
- b) právo oprávněné osoby na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí zanklo, oprávněná osoba nepožádala o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu anebo tento nárok uspokojila zcela nebo zčásti jiným způsobem, pokud soud v osvědčení o vydání příkazu ke konfiskaci uvedl, že existuje taková oprávněná osoba, a
- c) nabylo právní moci rozhodnutí soudu v občanskoprávním řízení o nároku poškozenuého na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení; kopii tohoto rozhodnutí předseda senátu přiloží k vyzoomurění.

Oddíl 4

Vzájemné nároky

§ 297l

Sdílení propadlého a zabraného majetku s jiným členským státem

(1) Souhlas s použitím majetku podle čl. 30 odst. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 uděluje jinému členskému státu Ministerstvo financí po zjištění stanoviska soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni. Ministerstvo financí si rovněž vyžaduje od jiného členského státu souhlas s takovým použitím majetku v České republice, a to na návrh organizační složky státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s takovým majetkem.

(2) K uzavření dohody s jiným členským státem ohledně sdílení majetku podle čl. 30 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušné Ministerstvo financí; návrh na uzavření takové dohody mu může podat soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni nebo který rozhodl o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v prvním stupni. Na žádost poskytne soud Ministerstvu financí potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(3) Sdílené věci nebo peněžní prostředky získané jejich zpeněžením předává do jiného členského státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky; tato organizační složka je rovněž příslušná k převzetí sdílených věcí z jiného členského státu. V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce je touto organizační složkou státu ministerstvo.

(4) Přepoččet sdílených peněžních prostředků na euro se provádí podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet příslušné organizační složky státu.

(5) Předseda senátu vyzoomurá orgán jiného členského státu, kterému zasílá příkaz ke konfiskaci nebo od kterého jej obdržel, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku nebo peněžních prostředků získaných jeho zpeněžením a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku. Jde-li o majetkovou trestní sankci, uvede zároveň, jak mají být peněžní prostředky označeny.

§ 297m

Sdílení nákladů

(1) K podání návrhu jinému členskému státu na sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu ke konfiskaci v České republice podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a k uzavření dohody o sdílení těchto nákladů je příslušný soud, který rozhodl o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v prvním stupni.

(2) Ke konzultacím a uzavření dohody o sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU)

2018/1805 je příslušný soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni.

§ 297n

Regresní nároky

Ministerstvo je příslušné k úhradě vyplacené náhrady škody jinému členskému státu, k požadování úhrady vyplacené náhrady škody po jiném členském státu a k uzavření dohody o výši úhrady vyplacené náhrady škody podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

127. Na str. 310 se § 298 odst. 2 mění na

(2) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie²⁹⁾.

128. Na str. 311 se § 299 odst. 1 písm. b) mění na

b) nemá na jejím území obvyklé bydliště, ale po výkonu trestu nebo ochranného opatření má být do České republiky vyhoštěna na základě **takového rozhodnutí nebo jiného pravomocného rozhodnutí anebo opatření vydaných soudem, správním orgánem nebo jiným orgánem** v důsledku takového rozhodnutí.

129. Na str. 311 se § 300 odst. 1 písm. b) mění na

b) u osoby, která má být po výkonu trestu nebo ochranného opatření do České republiky vyhoštěna na základě **takového rozhodnutí nebo jiného pravomocného rozhodnutí anebo opatření vydaných soudem, správním orgánem nebo jiným orgánem** v důsledku takového rozhodnutí,

130. Na str. 311 se § 301 odst. 3 mění na

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 188 odst. 1 písm. a) **trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.** Obdobně podle věty první až třetí se postupuje i ohledně jiné písemnosti obdržené před zasláním rozhodnutí jiného členského státu.

131. Na str. 311 se § 302 odst. 2 mění na

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, soud řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí **může ukončit. V takovém případě** o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

132. Na str. 312 se § 304 odst. 3 a 4 mění na

(3) Nelze-li rozhodnutí o uznání a výkonu doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, soud **řízení může řízení ukončit. V takovém případě** o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce.

(4) **Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přeměně druhu nebo výměry trestu nebo ochranného opatření, předseda senátu neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uzná-**

ní a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě **neuznání** nebo přeměny **informuje** i o důvodech takového postupu. Předseda senátu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu i o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci.

133. Na str. 312 se § 305 mění na

§ 305

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Soud **nemusí uznat** rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud

b) **by** skutek **nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,

f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, **ledaže**

1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,

2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo

3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovně posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala **zpět,**

g) **uložený trest nebo ochranné opatření zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat,**

h) **výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím by byl podle právního řádu České republiky promlčen,**

i) **příslušný orgán jiného členského státu, který byl soudem požádán o souhlas se stíháním osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření vůči takové osobě v České republice pro jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním do České republiky než pro ten, pro který byla předána, takový souhlas neudělal,**

j) **jde** o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání **skutku, nebo**

k) **takové** rozhodnutí neobdržel, k **takovému** rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném **formuláři,** toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhod-

nutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(2) **Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.**

(3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. k) předseda senátu vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, soud **nemusí uznat** rozhodnutí.

(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), f), g) nebo j), předseda senátu si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

(5) Rozhodne-li soud o neuznání rozhodnutí jiného členského státu a osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, je v uznávací vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a bylo-li současně podáno odvolání státního zástupce proti rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o neuznání.

134. Na str. 313 se § 306 mění na

§ 306

Uznání a výkon

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 302 odst. 2 nebo 3 nebo v § 304 odst. 1, anebo **nevyužije-li soud některý z důvodů** pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, uzná takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto rozhodnutím vykoná; ustanovení § 124 odst. 2, 3 a 5 se přitom užití obdobně.

(2) Přichází-li v úvahu alespoň částečné uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu, soud uzná jeho rozhodnutí pouze pro některý **ze skutků**, jichž se rozhodnutí **týká, a ve zbývajících částech rozhodne o neuznání takového rozhodnutí**. V rozhodnutí o uznání a výkonu v takovém případě stanoví, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Tento postup nesmí vést ke zvýšení výměry uloženého trestu nebo ochranného opatření. Před rozhodnutím o částečném uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu si předseda senátu vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, zda s takovým postupem souhlasí, nebo zda vezme rozhodnutí spolu s osvědčením zpět.

135. Na str. 313 se § 307 mění na

§ 307

Zohlednění práva jiného členského státu

Soud může v rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu stanovit, že budou na území České republiky dodrženy lhůty pro podmíněné propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo předčasné ukončení takového výkonu stanovené právem jiného členského státu, **pokud to tento členský stát požaduje**. Jsou-li takové lhůty přísnější než podle právního řádu České republiky, lze v přípa-

dě, kdy se vyžaduje souhlas podle § 300 odst. 1, rozhodnout o tom, že budou dodrženy, pouze se souhlasem osoby, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje.

136. Na str. 313 se § 308 odst. 4 mění na

(4) Odvolací soud zruší napadený rozsudek a ukončí řízení, shledá-li důvod uvedený v § 302 odst. 2 nebo 3. **Shledá-li důvod uvedený v § 302 odst. 2, může ukončit řízení**. Shledá-li důvod uvedený v § 302 odst. 3, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.

137. Na str. 313 se § 309 odst. 1 mění na

(1) Vzal-li příslušný orgán jiného členského státu rozhodnutí spolu s osvědčením zpět do doby, než je o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu pravomocně rozhodnuto, předseda senátu vezme zpětvzetí **rozhodnutí a osvědčení** rozhodnutím na vědomí, čímž je řízení ukončeno.

138. Na str. 314 se § 310 odst. 1 mění na

(1) Osobu, kterou jiný členský stát předal k výkonu trestu nebo ochranného opatření, **kteří má být vykonáváno ve věznicích nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence**, převezmou orgány Vězeňské služby na území České republiky a dodají ji **příslušnému zařízení**. O tom neprodleně vyrozumí soud.

139. Na str. 314 se § 314 odst. 2 mění na

(2) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie²⁹⁾.

140. Na str. 315 se § 315 odst. 1 písm. b) až c), odst. 3 písm. b) mění na

- (1) ...
- b) je státním občanem tohoto členského státu, nemá na jeho území obvyklé bydliště, ale po výkonu trestu nebo ochranného opatření do něj bude vyhoštěna na základě pravomocného rozhodnutí vydaného v soudním nebo správním řízení, nebo
- c) v jiných případech než uvedených v písmenech a) a b), pokud s tím tento členský stát **vysslovil souhlas**.
- (3) ...
- b) u osoby, která má být po výkonu trestu nebo ochranného opatření do tohoto členského státu z České republiky **vyhoštěna na základě tohoto rozhodnutí nebo pravomocného rozhodnutí vydaného ve správním řízení v důsledku tohoto rozhodnutí**,

141. Na str. 316 se § 319 odst. 1 mění na

(1) Nachází-li se osoba, vůči níž rozhodnutí směřuje, v České republice, je třeba ji předat do jiného členského státu do 30 dnů od právní moci rozhodnutí tohoto členského státu o uznání a výkonu. **Tuto osobu předá Policie České republiky příslušným orgánům tohoto členského státu na jeho území; nachází-li se ve věznicích nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence, předají ji orgány Vězeňské služby**.

142. Na str. 316 se § 320 mění na

§ 320

Zásada speciality

Požádal-li příslušný orgán jiného členského státu o souhlas se stíháním osoby, **která má být nebo byla tomuto státu předána**, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření takovou osobou v tomto členském státu pro jiný skutek spáchaný před jejím předáním k výkonu trestu nebo ochranného opatření než pro ten, pro který **má být nebo** byla předána, postupuje se **přiměřeně** podle § 216. **Příslušným k tomuto postupu je krajský soud, v jehož obvodu se osoba, která má být předána, zdržuje, a pokud již byla předána, krajský soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí, o jehož výkon jde, nebo v jehož obvodu se nachází soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo takové rozhodnutí vydáno, a to na návrh státního zástupce.**

143. Na str. 317 se § 323 odst. 5 mění na

(5) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie³³⁾.

144. Na str. 317 se § 324 odst. 1 písm. l) mění na

l) podrobit se **lécení**.

145. Na str. 317 se § 325 odst. 3 mění na

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 24 trestního řádu. **Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

146. Na str. 318 se § 327 odst. 4 a 5 mění na

(4) Rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven. Nelze-li rozhodnutí doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, samosoudce **řízení může řízení ukončit. V takovém případě o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.**

(5) **Pokud došlo k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přizpůsobení trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti, samosoudce neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu;** v případě neuznání **nebo přizpůsobení informuje** i o důvodech takového postupu. Samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu i o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci.

147. Na str. 318 se § 328 mění na

§ 328

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce **nemusí uznat** rozhodnutí jiného členského státu, pokud

b) **by** skutek **nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného

činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,

f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, **ledaže**

1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,

2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo

3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovně posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala **zpět**,

g) **uložený trest, ochranné opatření, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat,**

h) **výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,**

i) **jde** o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodí nebo jiného **plavidla** nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání **skutku, nebo**

j) **takové** rozhodnutí neobdržel, k **takovému** rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném **formuláři**, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.

(2) **Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.**

(3) Před rozhodnutím o neuznání **z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. j)** samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl pod-

statné důvody, pro které tak nemohl učinit, **nemusí uznat** rozhodnutí.

(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), e), f), g) nebo i), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

148. Na str. 318 se § 329 odst. 1 mění na

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 326 odst. 2 nebo 3 nebo v § 327 odst. 1, anebo **nevyužije-li samosoudce podle § 328 odst. 1 některý z důvodů** pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedeného v § 323 odst. 1 nebo 3, uzná takové rozhodnutí na území České republiky.

149. Na str. 319 se § 331 odst. 2 mění na

(2) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí a ukončí řízení, shledá-li důvod uvedený v § 326 odst. 2 nebo 3. **Shledá-li důvod uvedený v § 326 odst. 2, může ukončit řízení.** Shledá-li důvod uvedený v § 326 odst. 3, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu takového rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.

150. Na str. 319 se § 333 odst. 4 až 8 mění na

(4) ...

- b) **vyrozuměl jiný členský stát o skutečnostech uvedených v odstavci 2, nebo**
- c) **vyhověl žádosti příslušného orgánu jiného členského státu o předání výkonu uznaného rozhodnutí.**

(5) **Samosoudce může učinit opatření směřující k upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu také v případě, že**

- a) osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nelze nalézt na území České republiky, nebo
- b) osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, již nemá v České republice obvyklé bydliště, a tato skutečnost brání řádnému výkonu rozhodnutí.

(6) V případě uvedeném v odstavci 4 písm. a) samosoudce požádá příslušný orgán jiného členského státu o sdělení, zda amnestie, milost nebo jiné rozhodnutí anebo opatření má v jiném členském státu účinky, že se na osobu, vůči níž uznané rozhodnutí jiného členského státu směřuje, hledí, jako by nebyla odsouzena. V případě uvedeném v odstavci 4 písm. b) a c) **a v odstavci 5** požádá soud příslušný orgán jiného členského státu, aby mu sdělil, že osoba, vůči níž uznané rozhodnutí jiného členského státu směřuje, uložený trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřenou povinnost vykonala, nebo že se na ni z jiných důvodů hledí, jako by nebyla odsouzena. Hledí-li se na osobu, vůči níž uznané rozhodnutí jiného členského státu směřuje, v tomto členském státě, jako by nebyla odsouzena, hledí se na ni tak i v České republice. Bylo-li uznané rozhodnutí v jiném členském státu pravomocně zrušeno, soud zruší své rozhodnutí o jeho uznání.

(7) Samosoudce bez zbytečného odkladu rozhodne o tom, v jaké části uznané rozhodnutí jiného členského státu vykonáno nebude, jakmile jej příslušný orgán jiného členského státu

vyrozumí o amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí anebo opatření, v jehož důsledku se uznané rozhodnutí stalo zčásti nevykonatelným. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(8) V případech uvedených v odstavci 4 písm. b) až e) přechází právo vykonat uznané rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu zpět na tento členský stát. Samosoudce za účelem zajištění pokud možno nepřetržitého výkonu uznaného rozhodnutí spolupracuje s orgánem jiného členského státu, zejména si s ním vyměňuje všechny potřebné informace.

151. Na str. 320 se § 336 odst. 4 mění na

(4) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení **příslušného předpisu** Evropské unie³³⁾.

152. Na str. 321 se § 339 odst. 2 mění na

(2) Po zahájení výkonu uznaného rozhodnutí v jiném členském státu lze výkon takového rozhodnutí v České republice zahájit nebo v něm pokračovat pouze, pokud

- a) jde o případ, na který se vztahuje prohlášení jiného členského státu³⁸⁾, že nebude zajišťovat výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- b) osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nelze nalézt na území tohoto členského státu,
- c) osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, již nemá obvyklé bydliště v tomto členském státu, nebo
- d) jiný členský stát předal výkon uznaného rozhodnutí zpět do České republiky na základě žádosti soudu podle odstavce 1.

153. Na str. 321 se § 340 odst. 2 mění na

(2) Podle této hlavy se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je **závazný předpis** Evropské unie upravující evropský ochranný příkaz³⁹⁾.

154. Na str. 322 se § 344 odst. 3 mění na

(3) Byl-li evropský ochranný příkaz zaslán orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu a dílu 1 příslušný, postoupí jej neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu jej zaslal. Má-li soud, kterému byl evropský ochranný příkaz postoupen, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle **§ 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

155. Na str. 322 se § 345 odst. 2 mění na

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí evropského ochranného příkazu, samosoudce **řízení může řízení ukončit. V takovém případě** o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a chráněnou osobu.

156. Na str. 323 se § 347 odst. 1 a 3 mění na

- (1) ...
- b) **by** skutek, pro který byl ochranný příkaz popsán v evropském ochranném příkazu vydán, **nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky,
- g) **ochranný příkaz v něm popsán byl vydán pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky**

nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo

- h) je zjevně neúplný nebo není přeložen do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze evropský ochranný příkaz podle prohlášení České republiky přijmout.

(3) Před rozhodnutím o **neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. h)** neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal doplněné znění evropského ochranného příkazu nebo jeho překlad do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná evropský ochranný příkaz.

157. Na str. 323 se § 348 mění na

§ 348

Uznání a přijetí návazných opatření

Nejde-li o případ uvedený v § 345 odst. 2 nebo 3 nebo v § 346 odst. 1 anebo v § 352 odst. 1 větě druhé, nebo **nevyužije-li samosoudce některý z důvodů** pro neuznání evropského ochranného příkazu, uzná evropský ochranný příkaz na území České republiky a současně uloží ohrožující osobě návazné opatření, kterým je vždy to z předběžných opatření uvedených v § 88c trestního řádu, jež svou povahou nejvíce odpovídá zákazu nebo omezení uloženému v ochranném příkazu popsaném v evropském ochranném příkazu, a to bez ohledu na to, v jaké fázi trestního řízení byl ochranný příkaz v jiném členském státu vydán. Při ukládání návazného opatření postupuje přiměřeně podle § 88b až 88m trestního řádu. Součástí usnesení je i poučení o důsledcích porušení návazného opatření.

158. Na str. 323 se § 349 mění na

§ 349

Řízení o stížnosti

(1) Proti rozhodnutí podle § 347 odst. 1 nebo § 348 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl evropský ochranný příkaz nebo ochranný příkaz v něm popsaný vydán v jiném členském státu.

(2) Soud rozhodující o stížnosti zruší napadené rozhodnutí a ukončí řízení, shledá-li důvod uvedený v § 345 odst. 2 nebo 3 nebo v § 352 odst. 1 větě druhé. **Shledá-li důvod uvedený v § 345 odst. 2 nebo v § 352 odst. 1 větě druhé, ukončí řízení.** Shledá-li důvod uvedený v § 345 odst. 3, nejprve o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání evropského ochranného příkazu trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Řízení ukončí až v případě, že se příslušný orgán jiného členského státu nevyjádří ve lhůtě nebo neuvede okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat.

159. Na str. 323 se § 350 odst. 2 mění na

(2) Porušení návazného opatření ohrožující osobou samosoudce bez zbytečného odkladu oznámí příslušnému orgánu jiného členského státu. Oznámení o porušení návazného opatření se zasílá na formuláři **stanoveném předpisem** Evropské unie upravujícím evropský ochranný příkaz⁴¹⁾ přeloženém do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků tohoto členského státu, nebo do jazyka, v němž tento stát podle svého prohlášení⁴⁰⁾ oznámení přijímá.

160. Na str. 324 se § 351 odst. 3 až 5 mění na

(3) Samosoudce bez zbytečného odkladu rozhodne o **zrušení návazného opatření, pokud**

- a) **příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o zrušení evropského ochranného příkazu, nebo**
b) **nastane jiná skutečnost, v jejímž důsledku nelze pokračovat ve výkonu návazného opatření uloženého na základě uznaného evropského ochranného příkazu.**

(4) **Samosoudce může rozhodnout** o zrušení návazného opatření, pokud

- b) se chráněná osoba přestala zdržovat na území České republiky nebo zde již nemá bydliště, **nebo**
c) jde o případ uvedený v § 352 odst. 2 větě **druhé.**

(5) O zrušení návazného opatření podle **odstavců 3 a 4** a o důvodech takového postupu samosoudce bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

161. Na str. 324 se § 352 odst. 2 mění na

(2) Byl-li do České republiky zaslán ochranný příkaz popsaný v evropském ochranném příkazu za účelem postupu podle hlavy IV nebo IX a samosoudce se o této skutečnosti dozví až poté, co již pravomocně rozhodl, že se evropský ochranný příkaz uznává a že se ukládá návazné opatření podle § 348, pokračuje se ve výkonu návazného opatření do doby, než je pravomocně rozhodnuto o uznání a výkonu ochranného příkazu podle hlavy IV nebo IX. Pokud bylo v řízení podle hlavy IV nebo IX pravomocně rozhodnuto, že se ochranný příkaz uzná a vykoná, samosoudce **může rozhodnout** o zrušení návazného opatření; v opačném případě ponechá návazné opatření v platnosti.

162. Na str. 323 se § 354 odst. 2 mění na

(2) Evropský ochranný příkaz se vydává na formuláři **stanoveném předpisem** Evropské unie upravujícím evropský ochranný příkaz⁴²⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené.

163. Na str. 325 se § 357 odst. 3 mění na

(3) Podle této hlavy se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je **závazný předpis** Evropské unie upravující evropský vyšetřovací příkaz⁴⁴⁾.

164. Na str. 325 se § 360 mění na

§ 360

Příslušnost

(1) Pro stanovení příslušnosti k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 se ustanovení § 48 odst. 5 věta první, § 48 odst. 6 až 9 a § 48a použijí obdobně, není-li v této hlavě stanoveno jinak.

(2) Byl-li evropský vyšetřovací příkaz zaslán orgánu, který není k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 příslušný, postoupí jej neprodleně příslušnému justičnímu orgánu. Nepříslušný orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři **stanoveném předpisem** Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵⁾ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal, a vyrozumí jej o postoupení evropského vyšetřovacího příkazu příslušnému justičnímu orgánu.

(3) Justiční orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři **stanoveném předpisem** Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵⁾ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal.

165. Na str. 325 se § 362 odst. 1 mění na

(1) Pokud má justiční orgán důvodně za to, že vydání evropského vyšetřovacího příkazu není nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, neodpovídá závažnosti činu, v souvislosti s nímž je příkaz vydán, nebo má pochybnosti o tom, zda úkon právní pomoci, který má být na jeho základě proveden, by bylo možné provést za stejných podmínek i podle právního řádu státu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal, **může** tuto skutečnost **sdělit** orgánu jiného členského státu a **požádat** jej o stanovisko. Trvá-li orgán jiného členského státu na správnosti vydání evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán dále postupuje podle ustanovení dílu 1, tohoto dílu a dílu 4.

166. Na str. 326 se § 363 mění na

§ 363

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v členském státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a který spočívá v jednání uvedeném v **předpisu** Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací Příkaz⁴⁷⁾, jež orgán jiného členského státu označí v oddílu G bodu 3 formuláře, na kterém se vydává evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾, justiční orgán pro účely posouzení, zda se evropský vyšetřovací příkaz vydaný jiným členským státem vykoná, nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

167. Na str. 326 se § 365 odst. 1 mění na

(1) Justiční orgán **může odmítnout** vykonat evropský vyšetřovací příkaz, pokud

- b) **by** skutek **nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 363; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze výkon evropského vyšetřovacího příkazu odmítnout pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,

168. Na str. 326 se § 366 odst. 1 mění na

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 361 nebo 362 anebo **nevyužije-li justiční orgán některý z důvodů** pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, **sepíše** o tom záznam. Evropský vyšetřovací příkaz je třeba vykonat neprodleně, zpravidla nejpozději do 90 dnů od sepsání tohoto záznamu, pokud není v evropském vyšetřovacím příkazu uvedena kratší lhůta nebo určité datum pro provedení úkonu právní pomoci nebo pokud není dán důvod pro odložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu. Nelze-li lhůtu pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu dodržet, justiční orgán o tom neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu a uvede důvody prodlení, včetně předpokládané doby takového prodlení.

169. Na str. 327 se § 367 mění na

§ 367

Výkon evropského vyšetřovacího příkazu jiným úkonem právní pomoci

(1) Justiční orgán vykoná evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm

uveden, pokud důkaz má být na základě evropského vyšetřovacího příkazu opatřen úkonem právní pomoci, který není v právním řádu České republiky upraven nebo by jej takovým úkonem nebylo možné opatřit v trestním řízení vedeném v České republice v obdobném vnitrostátním případě, ale lze jej opatřit jiným úkonem právní pomoci, který nezasahuje do práv dotčené osoby ve větší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.

(2) **Justiční orgán může vykonat evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm uveden, pokud** důkaz lze opatřit jiným úkonem právní pomoci, který zasahuje do práv dotčené osoby v menší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.

(3) Postup uvedený v odstavci 1 se neuplatní vůči úkonům právní pomoci uvedeným v § 362 odst. 2 písm. a) až e).

(4) Před postupem podle **odstavců 1 a 2** justiční orgán vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že důkaz bude opatřen jiným úkonem právní pomoci, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, a dotáže se jej, zda i za těchto podmínek trvá na výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nebo zda jej doplní anebo vezme zpět.

170. Na str. 328 se § 374 mění na

§ 374

Vydání evropského vyšetřovacího příkazu

(1) **Pokud** je třeba provést úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení v jiném členském státu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vydá evropský vyšetřovací příkaz. **Je-li evropský vyšetřovací příkaz vydáván v přípravném řízení za účelem provedení úkonu právní pomoci, který je v přípravném řízení oprávněn povolit nebo nařídit pouze soudce, soudce na návrh státního zástupce potvrdí evropský vyšetřovací příkaz pro tento úkon; nevyhoví-li návrhu, uvede současně důvody, pro které tak učinil. Návrh státního zástupce musí obsahovat odůvodnění nezbytnosti a přiměřenosti úkonu právní pomoci a zhodnocení splnění zákonných podmínek pro povolení nebo nařízení takového úkonu soudcem v obdobném vnitrostátním případě. Pokud je třeba vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem opatření důkazu, který státní zástupce potřebuje k zastupování obžaloby v řízení před soudem, může jej státní zástupce za tímto účelem z vlastního podnětu vydat i po dání obžaloby; věty druhá a třetí se užijí přiměřeně.**

(2) Evropský vyšetřovací příkaz se vydává na formuláři **stanoveném předpisem** Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. **Pokud evropský vyšetřovací příkaz potvrzuje pro určitý úkon právní pomoci soudce nebo předseda senátu, uvede v potvrzení, že ve vztahu k tomuto úkonu jsou splněny podmínky pro jeho vydání.** Evropský vyšetřovací příkaz musí být přeložen do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾. **Ustanovení § 45 odst. 1 se užije přiměřeně.**

171. Na str. 328 se vkládá § 375a

§ 375a

(1) **Nejsou-li podle orgánu jiného členského státu splněny podmínky pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu, státní zástupce posoudí vznesené výhrady, a pokud je shledá důvodnými, postupuje podle § 376 písm. a).** Týká

jí-li se výhrady úkonu právní pomoci, pro který evropský vyšetřovací příkaz potvrdil soudce nebo předseda senátu, a státní zástupce je neshledá důvodnými, vyzoomí o nich soudce nebo předsedu senátu a požádá jej o stanovisko.

(2) Pokud soudce nebo předseda senátu na základě žádosti státního zástupce podle odstavce 1 dodatečně shledá, že podmínky pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu ve vztahu k jím potvrzenému úkonu nejsou splněny, státní zástupce evropský vyšetřovací příkaz ve vztahu k takovému úkonu odvolá z důvodu uvedeného v § 376 písm. a).

172. Na str. 329 se § 378 odst. 2 až 4 mění na

(2) Na důkaz získaný na základě evropského vyšetřovacího příkazu a na doručení provedené na základě evropského vyšetřovacího příkazu se ustanovení § 42 odst. 2 a § 43 odst. 2 užíjí přiměřeně.

(3) Pokud byl justiční orgán vyzooměn orgánem jiného členského státu, že důkaz opatřený úkonem právní pomoci na základě evropského vyšetřovacího příkazu nelze předat do České republiky, neboť je ho zapotřebí pro účely jiného řízení, justiční orgán může požádat o jeho dočasné předání do České republiky na dohodnutou dobu.

(4) Není-li důkazu, který byl opatřen v jiném členském státu a předán do České republiky, již k dalšímu řízení třeba a orgán jiného členského státu požádal o jeho vrácení, justiční orgán tomuto orgánu důkaz vrátí; jinak při nakládání s důkazem postupuje podle právních předpisů České republiky.

173. Na str. 329 se § 382 odst. 1 mění na

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu, na jehož základě má být osoba nacházející se ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbaením osobní svobody na území České republiky, která nemá v trestním řízení vedeném v jiném členském státě, pro které má být dočasně předána, postavení podezřelého nebo obviněného, dočasně předána do jiného členského státu k provedení úkonu trestního řízení za účelem opatření důkazu, může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že tato osoba s dočasným předáním nesouhlasí.

174. Na str. 330 se § 38 odst. 2 mění na

(2) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu, na jehož základě má být proveden výslech podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce nacházejícího se na území České republiky orgánem jiného členského státu prostřednictvím videokonferenčního zařízení, může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že

175. Na str. 331 se § 388 odst. 1 mění na

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení úkonu právní pomoci uvedeného v § 387 odst. 1 na území České republiky může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by provedení takového úkonu pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebylo možné v obdobném vnitrostátním případě.

176. Na str. 331 se § 389 odst. 3 mění na

(3) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu

za účelem zajištění spolupráce České republiky při skrytém vyšetřování může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že

177. Na str. 331 se § 391 odst. 1 mění na

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení odposlechu telekomunikačního provozu v České republice může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by takový odposlech nebylo možné povolit pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě. Je-li to možné, justiční orgán před odmítnutím výkonu evropského vyšetřovacího příkazu konzultuje s orgánem jiného členského státu, zda je schopen splnit podmínky, které by byly požadovány v obdobném vnitrostátním případě.

178. Na str. 331 se § 392 odst. 1 mění na

(1) Je-li možné z České republiky provádět odposlech telekomunikačního provozu, který byl povolen podle trestního řádu, na území jiného členského státu bez jeho technické pomoci, státní zástupce a po podání obžaloby soud informuje orgán jiného členského státu o odposlechu bez zbytečného odkladu poté, co se dozví, že se odposlouchávaná osoba v době provádění odposlechu bude nacházet, nachází nebo nacházela na území jiného členského státu. K podání informace justiční orgán užíje formulář stanovený předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁵⁰⁾ přeložený do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾. V tomto případě není zapotřebí vydat pro účely provedení odposlechu evropský vyšetřovací příkaz.

179. Na str. 332 se § 394 odst. 2 mění na

(2) Není-li věci, která byla zajištěna v jiném členském státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabrání, justiční orgán o této skutečnosti neprodleně informuje orgán jiného členského státu. Byla-li zajištěna věc předána do České republiky, justiční orgán postupuje podle § 378 odst. 4.

Přechodná ustanovení

1. Příslušnost soudu k provedení úkonu v rámci mezinárodní justiční spolupráce, je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, která byla určena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle zákona č. 104/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Zástupce národního člena Eurojustu a asistent národního člena Eurojustu jmenovaní do funkce přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za zástupce a asistenta jmenované podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV. Jejich funkční období může být jednou opakováno, i když byli přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona již jmenováni opakovaně.

3. Prohlásila-li osoba, o jejíž vydání nebo předání jde, přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona před předsedou senátu za přítomnosti obhájce, že souhlasí se svým vydáním do cizího státu nebo se svým předáním do jiného členského státu, vydání této osoby do cizího státu nebo její předání do jiného členského státu se provede podle zákona č. 104/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Řízení o uznání a zajištění výkonu příkazu k zajištění vydaného jiným členským státem Evropské unie a řízení o uznání a výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabránění majetku nebo věci vydaného jiným členským státem Evropské unie, která byla zahájena přede dnem 19. prosince 2020, se dokončí podle zákona č. 104/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Příslušnost soudu k dokončení řízení o uznání a zajištění výkonu příkazu k zajištění vydaného jiným členským státem Evropské unie a řízení o uznání a výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabránění majetku nebo věci vydaného jiným členským státem Evropské unie, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se určí podle zákona č. 104/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Poznámky pod čarou str. 333 až 335

V poznámce pod čarou č. 1) se ruší věta: „Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.“

Poznámka pod čarou č. 2 se mění na:

²⁾ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727.**

Poznámky pod čarou č. 4, 5, 15 a 24 se ruší.

Vkládá se nová poznámka pod čarou č. 53) ve znění:

⁵³⁾ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.**

TRESTNÍ PRÁVO

DOPLNĚNÍ PUBLIKACE O NOVELIZACI NĚKTERÝCH UVEDENÝCH PŘEDPISŮ

II.

ZMĚNY S ÚČINNOSTÍ K 1. 7. 2023

Změny s účinností k 1. 7. 2023

Zákon č. 220/2021 Sb. mění s účinností od 1. 7. 2023 mj.

- zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a
- zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů,

Změny podle uvedené novely:

I. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů	str. 40
II. Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů	str. 41

I. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

1. Na straně 42 se § 73 odst. 3 mění na

(3) Pachatel, který se trestného činu dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, může soud uložit povinnost podrobit se terapeutickému programu podle zákona upravujícího provoz na pozemních komunikacích (dále jen „terapeutický program pro řidiče“).

(4) Trest zákazu činnosti spočívá v tom, že se odsouzenému po dobu výkonu tohoto trestu zakazuje výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení, nebo jejíž výkon upravuje jiný právní předpis.

2. Na str. 46 se § 90 odst. 1 a 2 mění na

(1) Po výkonu poloviny trestu zákazu činnosti, zákazu držení a chovu zvířat, zákazu pobytu nebo zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce může soud podmíněně upustit od výkonu jeho zbytku, jestliže odsouzený v době výkonu trestu způsobem svého života prokázal, že dalšího výkonu tohoto trestu není třeba, anebo jestliže soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného. Při rozhodování o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti může soud zohlednit, zda se odsouzený úspěšně podrobil terapeutickému programu pro řidiče, vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy nebo psychologického poradenství zaměřeného na činnost, která je předmětem zákazu.

(2) Při podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, zákazu držení a chovu zvířat, zákazu pobytu nebo zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce soud stanoví zkušební dobu až na pět let, nikoliv však na dobu kratší než zbytek trestu; zkušební doba počíná právní mocí rozhodnutí o tomto upuštění.

Při podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel může soud uložit odsouzenému též povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče.

3. Na str. 46 se § 91 odst. 1 písm. a) – c) mění na

- a) stanovit nad odsouzeným dohled,
- b) přiměřeně prodloužit zkušební dobu, ne však o více než dvě léta, přičemž nesmí překročit horní hranici zkušební doby stanovené v § 89 odst. 1 nebo § 90 odst. 2,
- c) stanovit dosud neuložená přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uvedené v § 48 odst. 4 směřující k tomu, aby vedl řádný život, nebo
- d) uložit odsouzenému, který se dopustil trestného činu v souvislosti s řízením motorového vozidla, dosud neuloženou povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče.

II. Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

1. Na str. 160 se § 179g odst. 7 mění na

„(7) Podezřelému lze též uložit, aby ve zkušební době dodržel přiměřená omezení a povinnosti směřující k tomu, aby vedl řádný život; zaváže-li se podezřelý, že se během zkušební doby zdrží řízení motorových vozidel, lze mu též uložit povinnost podrobit se terapeutickému programu podle zákona upravujícího provoz na pozemních komunikacích (dále jen „terapeutický program pro řidiče“). Státní zástupce může též stanovit nad podezřelým dohled; na výkon dohledu se použijí obdobně § 49 až 51 trestního zákoníku. Jde-li o podezřelého ve věku blízkém věku mladistvých, může státní zástupce v zájmu využití výchovného působení rodiny, školy a dalších subjektů uložit, a to samostatně nebo vedle přiměřených omezení a přiměřených povinností, též některá z výchovných opatření uvedených v zákoně o soudnictví ve věcech mládeže za obdobného užití podmínek stanovených pro mladistvé.“

2. Na str. 160 se § 179h odst. 3 písm. d) – f) mění na

- „d) uložit podezřelému, který se zavázal, že se během zkušební doby zdrží řízení motorových vozidel, dosud neuloženou povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče,
- e) stanovit podezřelému dosud neuložené výchovné opatření směřující k tomu, aby vedl řádný život, je-li ve věku blízkém věku mladistvých,
- f) uložit podezřelému, aby složil na účet státního zastupitelství stanovenou peněžitou částku určenou státu na pomoc obětem trestné činnosti, nebo
- g) přijmout závazek nebo prodloužení závazku zdržet se určité činnosti podle § 179g odst. 2 písm. a); státní zástupce zároveň může uložit podezřelému povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče.“

3. Na str. 161 se § 179i odst. 5 mění na

„(5) Po uplynutí poloviny doby, po kterou se podezřelý zavázal zdržet se určité činnosti podle § 179g odst. 2 písm. a), může státní zástupce na návrh podezřelého rozhodnout, že zbytek závazku nebude vykonán, pokud podezřelý v době trvání tohoto závazku prokázal způsobem svého života, že jeho dalšího výkonu není třeba. Přitom státní zástupce může zohlednit, zda se podezřelý úspěšně podrobil terapeutickému programu pro řidiče, vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy nebo psychologického poradenství zaměřeného na činnost, na kterou se vztahoval jeho závazek podle § 179g odst. 2 písm. a).“

4. Na str. 180 se § 307 odst. 8 mění na

„(8) Obviněnému lze též uložit, aby ve zkušební době dodržel přiměřená omezení a povinnosti směřující k tomu, aby

vedl řádný život; zaváže-li se obviněný, že se během zkušební doby zdrží řízení motorových vozidel, lze mu též uložit povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče. Soud a v přípravném řízení státní zástupce může též stanovit nad obviněným dohled; na výkon dohledu se použijí obdobně § 49 až 51 trestního zákoníku. Jde-li o obviněného ve věku blízkém věku mladistvých, může soud a v přípravném řízení státní zástupce v zájmu využití výchovného působení rodiny, školy a dalších subjektů uložit, a to samostatně nebo vedle přiměřených omezení a přiměřených povinností, též některá z výchovných opatření uvedených v zákoně o soudnictví ve věcech mládeže za obdobného užití podmínek stanovených pro mladistvé.“

5. Na str. 181 se § 308 odst. 3 písm. d) – f) mění na

- d) uložit obviněnému, který se zavázal, že se během zkušební doby zdrží řízení motorových vozidel, dosud neuloženou povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče,
- e) stanovit obviněnému dosud neuložené výchovné opatření směřující k tomu, aby vedl řádný život, je-li ve věku blízkém věku mladistvých,
- f) uložit obviněnému, aby složil na účet soudu a v přípravném řízení na účet státního zastupitelství stanovenou peněžitou částku určenou státu na pomoc obětem trestné činnosti, nebo
- g) přijmout závazek nebo prodloužení závazku zdržet se určité činnosti podle § 307 odst. 2 písm. a); předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce zároveň může uložit obviněnému povinnost podrobit se terapeutickému programu pro řidiče.

6. Na str. 181 se § 308a odst. 5 mění na

(5) Po uplynutí poloviny doby, po kterou se obviněný zavázal zdržet se určité činnosti podle § 307 odst. 2 písm. a), může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce na návrh obviněného rozhodnout, že zbytek závazku nebude vykonán, pokud obviněný v době trvání tohoto závazku prokázal způsobem svého života, že jeho dalšího výkonu není třeba. Přitom předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce může zohlednit, zda se obviněný úspěšně podrobil terapeutickému programu pro řidiče, vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy nebo psychologického poradenství zaměřeného na činnost, na kterou se vztahoval jeho závazek podle § 307 odst. 2 písm. a).